

Ozolu purva ugunsgrēku tik drīz nenodzēst

Vakar, 1. jūnijā, bija trešā diena, kad Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD), Valsts meža dienests (VMD) un uzņēmuma *Baloži & Ko* darbinieki turpināja cīņu ar ugunsgrēku Rendas pagasta Ozolu purvā. Tagad tas lokalizēts, un ar dronu, kam ir siltumkamera, no gaisa tiek noteikti gruzdēšanas punkti.

Uguns izcēlās sestdienas pēcpusdienā. Līdz pirmdienas rītam tās likvidēšanā bija iesaistīts ap 70 VUGD ugunsdzēsēju un autotecniskas no Kuldīgas, Alsungas, Talsiem, Skrundas, Sabiles, Ventspils un Liepājas, kā arī no Ventspils daļas konteinerdevējs ar lielu ūdens tīpni, divi kvadracikli, daudz VMD darbinieku un tehnikas. Nacionālo bruņoto spēku Gaisa spēku helikoptera ekipāža abās brīvdienās liesmas dzēsa no gaisa. Dienvidkurzemes virsmežniecības meža ugunsdzēsības stacijas vadītājs Pēteris Lapiņš uzsver: ja helikopters nebūtu nācis talkā, Ozolos varētu atkārtoties 2018. gada postošais Stiklu purva scenārijs (tur ugunsgrēks dzēsts vairākus mēnešus, izdega ap 1000 ha). Lai liesmu izplatību kavētu, uzņēmuma traktortehnika kūdras purvā veidoja platas ejas. Valsts un pašvaldības policisti tuvāko māju iedzīvotājus informēja par iespējamo bīstamību un drošību.

Kā stāsta VUGD prevencijas un sabiedrības informēšanas nodaļas priekšniece Agrita Vītola, tiek lēsts, ka izdedzis ap 84 ha, bet patiesā platība būs zināma tikai pēc pilnīgas ugunsgrēka likvidēšanas. Kā sestdien sacīja *Baložu & Ko* pārstāvis Artis Freibergs, lielā vēja dēļ brīvdienās situācija bija neprognozējama un sarežģīta. Dūmi tika nesti uz Mežvaldes un Kuldīgas pusi, iedzīvotāji tika brīdināti neturēt vaļā logus, ja ir stiprs sadūmojums.

Cēloņus noskaidro Valsts policija. Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrā *Kurzemnieks* uzzināja, ka šajā darba nedēļā Kurzemē nokrišņi nav gaidāmi, intensīvs lietus tiek pieļauts tikai naktī no piektdienas uz sestdienu. Tas nozīmē, ka arī turpmāk cilvēkiem ar tehniku būs jālikvidē kūdras gruzdēšana, lai nerastos jauni uguns perēkļi.

Alberta Dintera teksts un foto

Ugunsgrēks Rendas pagasta Ozolu kūdras purvā draudēja atkārtot 2018. gada Stiklu purva postošās nelaiemes scenāriju.

2. lpp. Eiropas nauda ekonomikas atveseļošanai. Eiroparlamentāriešu viedokļi.
3. lpp. Kuldīgas novada pašvaldība šovasar organizēs darbu 160 skolēniem.
4. lpp. Ne tikai veras ciet, bet arī vaļā! Jauns veikals lauksaimniekiem.
5. lpp. Liepājas ielas stāsti.
8. lpp. V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas divpadsmitie.

Sporta un mūzikas skolā izlaidums.

→ 12. lpp.

PIEKTDIEN, 5. jūnijā:

- Literatūras gada balva dzejā Jānim Vādonam.
- Eksāmenu laiks sācies.
- Kā klājas Vārmes *Ezergaļos*.
- Kuldīgas novada muzeja krājums jaunās telpās.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Ko ar tiem miljardiem darīsim?

Daina Tafelberga

Daudziem zināma leģenda, kā Dievs tautām zemi dalīja. Kamēr tas noticis, čadīgais latvietis kā vienmēr strādājis un pie Debesu papa (kā teiktu mācītājs Andris Vasiļevskis) ieradies vēlu vakarā, kad viss jau izdalīts. Bet Dievs, kā zināms, visos laikos dāsns bijis: atdevis latvietim sirds stūrītī sev noglabāto zemes pleķīti. Daudzas citas tautas to vēlāk iekārojušas un iekarojušas, bet ne tās, ne tādās dabas katastrofas kā zemestrīces vai plūdi nopostīt nav spējušas. Tik vien pēdējā laikā kāds palielāks krusas grauds zemeņu dobi vai spēcīgs vēja pūtiens siltumnīcu sabojājis.

„Nevarētu teikt, ka māmuļa Eiropa šajā reizē būtu Latvijai ļoti dāsna – vairāk atkal ticis lielajām, vecajām meitām.”

Un arī saslimšanas Covid-19 sekas, salīdzinot ar citām valstīm, pie mums nav tik briesmīgas. Tikko nācis klajā Eiropas Komisijas ekonomikas atveseļošanas plāns pēc jaunā koronavīrusa izraisītās krīzes. Nevarētu teikt, ka māmuļa Eiropa šajā reizē būtu Latvijai ļoti dāsna, jo kā vienmēr vairāk ticis lielajām, vecajām meitām. 27. maija priekšlikumi paredz Eiropas Savienības ekonomikā iepludināt 1,85 triljonus eiro, ko veido jaunais daudzgadu budžets līdz

2027. gadam (1,1 triljons eiro) un jauns ekonomikas atveseļošanas instruments *Next Generation EU** (750 miljardu eiro), no kura Latvija saņems nepilnus trīs miljardus.

Kaut tās proporcijas ir tādas, kādas ir, mūsu deputāti Eiropas Parlamentā ir diezgan apmierināti (nezinu, vai visi astoņi, bet vismaz tie, kuri izsakās publiski). Vēl viens latviešu teiciens: „Ja dod, tad ņem, ja sit – tad mūc!” Priecīga arī pašmāju valdība un prezidents Egils Levits. Vienlaikus ar prieku viņš paudis tādu kā nostādni, ka vajadzīgs gudrs ieguldījums zinātnē un izglītībā, kas ekonomikas izaugsmē nestu ilgstošu efektu. „Ieguldījumu nedrīkst izmantot kā aizdegtu sērkociņu, kas pēc brīža izplēn,” tā valsts augstākā amatpersona. – Tas būtu visu valdībā pārstāvēto partiju interesēs – vienoties par šādu atbalstu, kas arī ierakstīts visu šo politisko spēku vēlēšanu programmās.” Man patīk tas pirmais teikums no prezidenta sacītā. Tas otrs mazliet raisa šaubas kaut vai tāpēc, ka ar vienotību līdz šim bijis, kā nu bijis. Kā rokās būs tā sērkociņu kastīte ar miljardiem? Varbūt tas nelāgais Covid-19 būs padarījis ko labu?

* *Eiropas Savienības nākamā paaudze*

TRĪS PAR VIENU

Kā no Latvijas ievēlētie Eiropas Parlamenta deputāti vērtē Eiropas Komisijas piedāvājumu ekonomikas atveseļošanai?

BEZPRECEDENTA KRĪZE

1. Ivars Ijabs, partija *Attīstībai/Par!*:

– Ir mazliet pārāgri spriest par plānu kopumā, tomēr priekšlikums vieš cerību, ka dalībvalstīm būs tik ļoti nepieciešamais atbalsts. Mani priecē tas, ka lielākā daļa tiks piešķirta grantu veidā, tādējādi neradot valstīm papildu slogu. Tāpat arī daļa aizdevumu tiks piešķirta arī ļoti zemu procentu likmi, kas dažām valstīm zemā kredītreitīngā dēļ nav pieejama. Finanšu pozīcijās skaitļi vēl tikai tiek lēsti. Visticamāk, tie

tuvākajā laikā mainīsies.

Pirms izšķirošā balsojuma ir jau novērojama politiska pretestība Eiropas Komisijas prezidentes Ursulas fon der Leienas viedoklim, un tas turpmākajās dienās pievērsīs īpaši lielu mediju uzmanību. Grantu proporcijas ir sadalītas izteikti par labu vienlīdzībai dalībvalstu starpā. Tāpēc lielākā daļa jaunā finansējuma tiks atvēlēta kohēzijas (izlīdzināšanas – red.) fondiem, bet tiks stiprināts arī vienotais tirgus, vides aizsardzība, robežu sargāšana,

veidots veselības sistēmas drošības tīkls. Latvija kohēzijas maksājumos var cerēt saņemt vairāk nekā divus miljardus eiro. Par tālāko izlietojumu lems valdība, vēlāk par to vienoties ar Eiropas Savienības Padomi. Paredzu, ka valdības prioritātes būs darba ņēmēju aizsardzība un vietējo uzņēmumu stiprināšana. Atkopšanās plāna finansējuma avots ir Eiropas Savienības kopīgs ārējais aizņēmums. Šāda prakse ir pirmo reizi, tomēr nevaram paļauties, ka šāda fiskālā stimulācija būs arī turpmāk.

JĀSTIPRINA VESELĪBAS APRŪPE

2. Inese Vaidere, partija *Jaunā Vienotība*:

– Pozitīvi vērtēju priekšlikumu tuvākajos gados Eiropas fondus divkāršot, lai mūsu ekonomika ātri atgūtos. Jaunie budžeta plāni parēdz, ka Latvijai pieaugs nauda no svarīgiem kohēzijas un reģionālās attīstības fondiem. Tiek uzsvērtā Eiropas nākotnes finansēšana – zaļa un digitāla izaugsme, ieguldījumi

zinātnē un jauniešos. Jaunā Eiropas veselības programma veicinās noturību pret krīzes situācijām veselības aprūpē un pārrobežu sadarbību medicīnā, kā arī labāku aprūpi pacientiem. Uzskatu, ka mums tas varētu būt nozīmīgs ieguvums, jo Latvijas veselības nozare noteikti jāstiprina gan ar papildu finansējumu, gan ciešāku starptautisku sadarbību ārstēšanā.

Iegūs arī mūsu zemnieki, jo būs lielāka nauda lauku attīstībai un pārejai uz videi draudzīgākām saimniekošanas metodēm, kā arī paredzēts palielināt tiešmaksājumu fondu. Savukārt uzņēmējus atbalstīs ne tikai jau zināmās budžeta programmas, bet arī jauns maksātspējas atbalsta instruments, kas varētu sākt darbu jau šogad.

PLAISA JĀMAZINA

3. Dace Melbārde, Nacionālā apvienība:

– Jāmazina plaisa starp dalībvalstīm. Jāpanāk, ka arī izglītības, kultūras un citi radošie sektori tiek pienācīgi atbalstīti. Atlabšanas plāns ir motivējošs, jo papildus daudzgadu budžetam priekšlikums ietver vēl 750 miljardus eiro jaunas naudas, lai arī šī summa ir daudz mazāka nekā prasītie divi triljoni. Vērtējot situāciju Eiropā, redzam, ka Covid-19 radītā ekonomiskā ietekme skārusi pilnīgi visas valstis, bet atgūšanās jau tagad nenotiek vienlīdzīgi. Dalībvalstis ar dziļākajām kabatām ir daudz vairāk spējušas atbalstīt

savas nozares un ekonomiku – līdz pat trešdaļai no IKP, kamēr virkne ekonomiski vājāko valstu var atļauties investēt minimāli. Tādējādi investīciju un izaugsmes plaista starp valstīm pieaug. Bez ES investīciju programmas varam nonākt situācijā, kurā vienotais tirgus ir krietni iedragāts. Kultūrā piedāvātais redzējums neietver pietiekamu atbalstu. Šajā nozarē ieņēmumu kritums bija viens no dziļākajiem. Tā atkopsies daudz lēnāk nekā daudzas citas. Galvenajai kultūras programmai *Radošā Eiropa* atjauninātajā daudzgadu budžetā paredzēts finansējumu palielināt tikai par 1,5 miljardiem eiro, kaut

jau pirms krīzes vairākkārt prasīts to dubultot. Šajā jomā profesionāli varēs pretendēt uz citu tiešu un netiešu atbalstu, bet vajadzīgs pārliecinošs signāls, kas parāda, ka Eiropai kultūra ir svarīga ne tikai vārdos vien. Lai gan solidaritāte Eiropas līmenī neapšaubāmi ir augusi, daudzas vecās problēmas un dažādie uzskati nav mainījušies. Daļa valstu jau tagad ieilst pret atšķirīgo grantu proporciju. Bet sadarbības platformai jābūt vienmērīgai. Neviens valsts pati nevarēs šo krīzi pārvarēt.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Dod tik šurp – man garšo!

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: redakcija@kurzemnieks.lv!

MANUPRĀT

Prieks atgriežas

Kā nereti tas notiek, kaut ko patiesi spējams novērtēt tikai tad, kad tā vairs nav. Covid-19 mums daudziem palīdzējis saprast, ka ļoti daudz kas no tā, kas iepriekš bija pašsaprotams un kādu laiku tika liegts, ir ārkārtīgi būtisks, lai dzīve šķistu pilnvērtīga. Man īpaši pietrūka teātra izrāžu, koncertu, izstāžu un citu kultūras pasākumu. Mana darba specifika ir tāda, ka ik dienu esmu dažādu notikumu vērotāja, rakstu par tiem. Agrāk bija arī tādi mirkli, kad šķita: nav vērts apmeklēt kaut ko papildus tam, ko redzu, dzirdu un citādi izbaudu darba dēļ. Nu šķiet, ka ar to vien nepietiek gan. Kultūra ir ārkārtīgi svarīga dzīves daļa. Ja reiz tā radīta tādēļ, lai cilvēkiem dzīvot būtu interesanti un patīkami, tad piedāvājumi saturīgai laika piepildīšanai jāizmanto. Ārā laiks ir skaists, dabā viss zied, un sirds gavilē!

Jolanta Hercenberga

Kurzemnieks

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece –

63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Inguna Spuleniece – 63350565,

inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;

Daina Tafelberga – 63350563,

daina.tafelberga@gmail.com;

Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;

Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;

Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;

Inta Jansone – 63324881,

inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568,

dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas:

Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un

piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests

SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalas” Rīgā,

Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 2902.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Vasarā skolēniem iespēja strādāt

Baiba Mālniece, Kuldīgas novada pašvaldības administratīvās nodaļas speciāliste

Jau desmito gadu pašvaldība organizē skolēnu darba praksi vasarā, un arī šogad no 20. maija līdz 12. jūnijam viņi var pieteikties. Ir paredzēts maksāt par darbavietām līdz 160 skolēniem, tāpēc laikus pieteikties ir svarīgi.

Skolēniem jāpiesakās klātienē – elektroniski to nevaram nodrošināt. Ministru kabineta noteikumi saka: nepilngadīgajiem vajadzīga vecāku piekrišana. Uz vienas veidlapas jābūt trim parakstiem, un izdarīt to elektroniski būtu pagrūti gan skolēnam, gan vecākiem, gan darba devējam. Tādēļ nolemts, ka pieteikums būs papīra formā. Iesniedzšana gan ir atvieglota. Pieteikumu var atstāt pastkastītē pie domes ēkas vai arī pagastu pārvaldēm.

Savukārt uzņēmēji anketu var iesniegt elektroniski, un pieteikšanās sākas jau 15. maijā, jo pašvaldībai jāzina, kur būs darbavietas, ko skolēniem piedāvāt. Pašlaik ir pieteiktas 197, bet pieļauju, ka skaits varētu vēl palielināties, jo uzņēmēji tās var pieteikt līdz 5. jūnijam. No piedāvātajām darbavietām pilsētā šobrīd atrodas 102, bet pagastos – vairāk nekā 90. Ar vairumu uzņēmēju pašvaldībai sadarbība ir jau vairākus gadus, bet katru gadu pievienojas arī daži jauni.

Pirmie jaunieši sākuši strādāt jau 1. jūnijā. Skolēniem darbu piedāvā zemnieku saimniecības, ražotnes, galdniecības,

Kuldīgas novada pašvaldības finansētās skolēnu darbavietas

Gads	Skolēnu skaits	Skolēnu vecums	Uzņēmēju skaits
2011.	100 no trūcīgām, maznodrošinātām vai daudz bērnu ģimenēm	(16-18)	36
2012.	119	(17)	28
2013.	168	(16-17)	36
2014.	173	(16-17)	42
2015.	181	(16-17)	46
2016.	170	(16-17)	46
2017.	167	(16-17)	42
2018.	168	(16-17)	44
2019.	160	(16-17)	42

tirdzniecības uzņēmumi. Darbs ir arī pie tūrisma uzņēmējiem – viesnīcās, apartamentos, teju visās pilsētas ēdināšanas vietās, kā restorānos un kafējnīcās.

Iepriekš vasarā strādāja 16 un 17 gadus veci jaunieši, bet pirmo reizi var pieteikties arī tie, kuriem ir 18. Par tādu iespēju domes sēdē lēmuši novada deputāti.

Pieņemot darbā nepilngadīgos, valstī ir noteiktas stingrākas prasības. Piemēram, drīkst strādāt mazāk stundu nekā pilngadīgie, bet atalgojumam jābūt lielākam, arī izpildāmo darbu izvēle ir stipri ierobežota. Tāpēc uzņēmējam pašam algot pusaudzi nav tik izdevīgi. Pašvaldība nāk pretī. Darba devējs sākotnēji norēķinās par visu, bet pēc atskaitēm pašvaldība tam atmaksā izdevumu lielāko daļu. Darba devējam par skolēnu jāmaksā vien 50% no darba devēja sociālajām iemaksām. Tas uzņēmējam ir izdevīgi. To pierāda arī fakts, ka katru gadu darbavietas tiek aktīvi piedāvātas.

Savukārt skolēniem vajadzētu iegaumēt, ka visi jautājumi jākārto tāpat kā tad, ja viņi būtu darbā stājušies individuāli. Šo gadu laikā novērots, ka ir arī tādi jaunieši, kuri reizēm meklē iemeslu, lai uz darbu neietu vai to kavētu, domājot, ka uz viņiem attiecas kādas atlaides. Tomēr jāsaprot, ka darba attiecības ir tieši tādas pašas kā ar pieaugušajiem. Taču vairums skolēnu strādāt grib un arī apzinīgi to dara.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ar ceļošanu saistītie ierobežojumi ir jūs ietekmējuši?

Undīne Miezīte, bērna kopšanas atvaļinājumā:

– Nācās atcelt ceļojumu uz Izraēlu. Bijām iemaksājuši tikai 50 eiro, un tos atskaitīja

atpakaļ. Mēs jau paši nolēmām nelidot, un arī aviokompānija lidojumu atcēla. Parasti vasarā paceļojam pa dažādiem kontinentiem, bet šogad domājam to darīt Latvijā. Nepārdzīvojam, jo arī šeit ir daudz, ko redzēt. Tālākais brauciens plānots uz Kuršu kāpu Lietuvā. Bija plāni, kur aizbraukt nākamziem, bet arī tos esam apturējuši.

Arnis Mazalis, būv-inženieris:

– Ceļot nebija iepilnots, tādēļ ierobežojumi tieši neskāra. Parasti vasarā cenšamies kur aizbraukt, un

šogad tā būs Latgale. Apdomājām, ka esam bijuši ļoti tālās vietās pasaulē, bet Daugavpilī, Rēzeknē ne. Tad nu tagad apskatīsim.

Dace Šēna, skolotāja:

– Jau pirms gada bijām pieteikuši braucieni uz Gruziju. Tas paredzēts jūlijā, bet vēl ir neziņa – varēsim

vai ne. Lidmašīnas biļetes nopirktas. Es būtu ar mieru, ja ceļojumu pārceļtu kaut vai uz nākamo gadu. Draugi bija iecerējuši marta beigās lidot uz Maltu – tas izpalika. Meitai bija paredzēts braukt uz Austriju, un viņai naudu atskaitīja atpakaļ. Bet vispār kompānijas ilgi un daudz ar tiem cilvēkiem runā, piedāvā vietā vaučerus vai kuponus, ātri neatbild. Saprotams, ka tām šīs situācijas dēļ ir daudz darba.

Aivija Grosbarde, viesnīcas administratore:

– Pati nebiju domājusi nekur braukt, bet vairākiem tuviem cilvēkiem ceļojumus nācās atcelt.

Tie, kas bija samaksājuši ceļojumu firmai, naudu atpakaļ nesaņēma. Piedāvāja vaučerus, ko pēc tam varēs izmantot. Draugiem, kuri ceļojumu saplānoja paši, aviokompānija naudu atsūtīja atpakaļ. Citai draudzenei atcēla lidojumu uz vienu galu, naudu atskaitīja, bet atpakaļceļu neatcēla. Tā dīvaini: turp netiec, bet atpakaļ vari braukt. Es pašlaik uz citu valsti noteikti negribētu braukt, ja arī drīkstētu. Domāju, ka daudzi šogad ceļos tepat un beidzot iepazīs dzimto zemi. Iepriekš cilvēki mērķēja tālāk. Bet Kuldīgā nedēļas nogalēs ir pilns ar iebraucējiem ne tikai no Latvijas, bet arī Lietuvas, Igaunijas, Krievijas.

Sintija Peterte, strādā pirmsskolas izglītības iestādē *Cirulītis*:

– Pati nebiju plānojusi ceļot, tāpēc mani šie ierobežojumi neietekmē. Paziņas strādāja

ārzemēs, bet tagad ir atgriezušies. Naudu viņiem maksā, viņi gaida, kad varēs braukt atpakaļ.

Mārtiņš Mednieks, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma skolotājs:

– Draugi, kuri strādāja ārzemēs, atgriezās, pašizolējās un nu ir

šeit. Mēs katru vasaru aizbraucam tālāk vai tuvāk. Šogad nebrauksim. Kuldīgā iebraucēju ir daudz, bet, ja ievēro visus ierobežojumus, tad kādēļ ne?

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

MUMS RAKSTA

Kādam jābūt žogam?

Kurzemnieka lasītāja Dagnija Jankovska uzskata, ka žogs, kas tiek ierīkots Kuldīgā, Kaļķu ielā 2, neatbilst vecpilsētas prasībām – tas tiek modernizēts. Viņa pievienojusi arī muzejā atrastu fotogrāfiju, kurā šī vieta redzama, iespējams, pagājušā gadsimta 20. gados. Domes būvvalde skaidro, ka žogs prasībām atbilst, bet to izvēlēts atjaunot pēc cita perioda vēsturiskajām liecībām.

KULDĪDZNIECE UZSKATA PAR NEPIEMĒROTU

Dagnijas kundze ir nepatīkami pārsteigta par amatpersonu rīcību, saskaņojot un atļaujot būvēt, viņasprāt, vecpilsētai neatbilstošu žogu: „Katram Kuldīgas ēku īpašniekam un arī katram iedzīvotājam jāņem aktīva līdzdalība pilsētvides uzlabošanā. Arhitektonisko vērtību saglabāšana ir viena no pilsētas prioritātēm. Lai šis process notiktu pilnvērtīgi, ir iz-

Kuldīgas novada būvvalde uzskata, ka jaunais žogs ēkai Kaļķu ielā 2 atbilst tās tipam un ar būvperiodu ir saskaņīgs.

dots speciāls izdevums *Kuldīgas vecpilsētas apbūves noteikumi attēlos*, kurā ikviens var apskatīt, kā un kas darāms vecpilsētā. Iesaku ikvienam tajā ielūkoties, iepazīt un tikai tad sākt ko darīt!

Vieta, kur žogs tiek būvēts, ir ļoti zināma un apmeklēta (pretī Sv. Katrīnas baznīcai – red.). Nepatīkami pārsteidz tas, ka žogs nemaz neatbilst vecpilsētas ko-

pējām apjomam, kuru visi tiek aicināti respektēt un saglabāt. Nesaprotu, kur skatās līdzās esošais restaurācijas centrs! Vai tad vecpilsētā ir svarīgi tikai logi un durvis, bet žogi ne? Šādu žogu ar ieliekumiem varētu būvēt jaunu privātmāju apbūves sektorā, nevis vecpilsētā. Vajag ievērot vēsturiskās proporcijas, apjomu, dalījumu, tehniski pareizu

Tā izskatījās žogs 20. gs. 20. gados, bet atjaunojot izvēlēta cita forma no 30. gadiem.

risinājumu, materiālus – kopējo veidolu! Kāpēc nav ņemti vērā Kuldīgas vecpilsētas apbūves noteikumi?”

DOMĒ: VECPILSĒTAI ATBILST

Atbildi sagatavojuši būvvaldes speciālisti. Pirms atjaunošanas žogs bijis sliktā stāvoklī. Tā vēsturiskā pasēta un betona stabi

datējami ar 20. gadsimta 30. gadiem, bet dēļu vairogā izgatavoti ap pagājušā gadsimta vidu. Žoga pasēta Baznīcas ielas pusē bija stipri bojāta no lietusūdens un pagalmā izcilāta ar koku saknēm, vairogā – satrupējuši. Žogs atrodas starp 1907. gadā celtu ēku un 70. gados būvētu šķūni. Izvērtējot jauno žogu, vērā ņemts cits attēls no 30. gadiem, kurā redzams, ka šajā apkārtnē bijuši žogi ar ieliekām vairogu augšdaļām.

Būvvalde akceptējusi ieceri, kas atbilst apbūves noteikumu nodaļai *Žogi un vārti tajos*. Būvniecības iecerē saglabāta vēsturiskā konstrukcija: dzelzsbetona stabi, mūrēta pasēta pret Baznīcas ielu un betona pasēta pagalma pusē. Žoga dēļu vairogā izvēlēti pēc citiem vēsturiskajiem attēliem, kuros pie Sv. Katrīnas baznīcas redzams žogs ar ieliektu vairogu augšdaļu (arī tas nav saglabājies).

Inguna Spuleniece
Muzeja arhīva un Lāsmas Reimanes foto

Atjauno divus maršrutus

No 1. jūnija atjaunots reiss Kuldīga–Rīga, kas mūsu autoostā sākas 14.30 un Rīgā beidzas 18.40. Tāpat atsāks kursēt maršruta Liepāja–Skrunda–Kuldīga autobuss, kas no Kuldīgas izbrauc 8.00 un no Liepājas – 10.45.

Reisi tika slēgti sakarā ar ārkārtējo situāciju valstī. Ja konstatēti biļešu tirdzniecības pārkāpumi, pasažieri var ziņot, sūtot īsziņu vai zvanot pa tālr. 27776621.

Piecas stundas nebūs ūdens

Jelgavas ielas pārbūves dēļ ceturtdien, 4. jūnijā, no 5.00 līdz 10.00 tiks pārtraukta ūdens piegāde ēkām Mucenieku, Raiņa, Tirdzniecības un Strautu ielā, Liepājas ielā 4, 6, 8, Dzirnāvu ielā 8 un 10 un Baznīcas ielā 1, 2, 3, 4, 5 un 6. SIA *Saldus ceļinieks* lūdz atvainot par neērtībām.

Būs izstāde, aizstāvēšana un izlaidums

Mākslas skolas audzēkņi Kuldīgā gatavojas diplomdarbu aizstāvēšanai, kas tradicionāli 10. jūnijā notiks Mākslas namā. Skatītājiem izstāde būs atvērta no 11. jūnija.

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas direktores vietniece Ina Ozola pastāstīja, ka šogad ir 21 beidzējs. Aizstāvēšanā visi atradīsies pie saviem darbiem, ievērojot distanci. Izlaidums iecerēts 15. jūnijā.

Inguna Spuleniece

Deg dzīvojamā ēka vecpilsētā

Postošs ugunsgrēks vakar Kuldīgā izcēlās ēkā Raiņa un Mucenieku ielas stūrī.

Vakar ap trijiem dienā Kuldīgā, Raiņa ielā 15, paaugstinātas bīstamības ugunsgrēks izpostījis dzīvojamo māju.

Kuldīdznieks Valdis Blanks sacīja, ka viņam ar sievu piederošajā mājā dzīvojuši paši un vairākus dzīvokļus izīrējuši. Kad pagalmā divi vīrieši ieraudzījuši liesmas uz jumta, izsaukuši ugunsdzēsējus. Arī viņš pats bijis turpat netālu. No kā ēka varējusi aizdegties, nezinot. Tā nesen izremontēta, nupat gribējis sētā izlikt bruģi.

Kā novēroja *Kurzemnieks*, kamēr dega viens ēkas gals, jau pāris minūšu laikā atbrauca divas ugunsdzēsēju mašīnas no Kuldīgas. Dzēšanu apgrūtināja tas, ka Mucenieku ielas rekonstrukcijas dēļ piebraukt pavisam klāt nebija iespējams. Ugunsdzēsēji ņēma ūdeni no akas uz ielas. Tikmēr liesmas jau bija izplatījušās pa visu ēku. Pusstundas laikā palīgā atsteidzās arī dzēsēji no Aizputes un Dundagas, vēlāk piebiedrojās vēl no citām vietām.

Jolanta Hercenberga
Alberta Dintera foto

Darbs, kas rada prieku un atmaksājas

„Šo biznesu pirms trim gadiem sākām tādēļ, lai būtu kas interesants darāms. Pārliecinājāmies, ka patīk, tādēļ paplašināmies. Un, ja no tā vēl iegūstam finansiāli, kas var būt vēl labāk!” par savu jaunatvērto lauksaimniecības produkcijas veikalu *Agrostor* Kuldīgā, Graudu ielā 3h, saka Lina un Māris Tūteri.

Ģimenes bizness sāks, vēl dzīvojot Rīgā. Atvērta lauksaimniecības tehnikas rezerves daļu interneta veikals. „Tā bija vīra ideja, un ieguldīts liels darbs,” saka Lina. „Aptuveni pirms gada nolēmām pārcelties uz Kuldīgu, kur dzīvoju pirms tam, kad iepazinot ar vīru. Šeit turpinām Rīgā iesāktu.”

Māris stāsta, ka kopš maija beigām veikalā Kuldīgā bez rezerves daļām iegādājamas arī dažādas lauksaimniecības preces, lopbarība, dzīvnieku barība. Iepriekšējo gadu Graudu ielā Tūteriem bijusi noliktava, nu atvērta veikals. Klienti esot ne tikai no Latvijas, bet arī citām valstīm. Māris esot tipisks pilsētnieks, studējis būvniecību un ekonomiku, tomēr lauksaimniecības biznesā jūtoties kā zivs ūdenī. Arī Linai tas ļoti patīkot – viņa dzimusi Saldus pusē, un lauku dzīve bijusi tuva kopš mazotnes. Viņas darba pieredze saistīta ar mazumtirdzniecību, bet pašlaik viņa Latvijas Universitātē mācās komunikācijas zinātni.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

Lina un Māris Tūteri rāda, ka jaunajā veikalā *Agrostor* bez lauksaimniecības precēm ir arī lopbarība, dzīvnieku barība un cita produkcija.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

Nedēļas klients un dāmas pamatīgā žvingulī

25. maijs. Darba nedēļa sākas ar ziņojumu, ka Upeņu ielā kaimiņš grāvī laiž smirdīgu ūdeni. Adrese zināma, jo par tur notiekošo ir informēti vairāki dienesti un būvvalde. Tad izpalīdzam bāriņtiesai. Pēc tam nākas pamodināt gaužām sagurušu vīrieti, kurš reibumu izguļ sabiedriskā vietā. Pārbaudot pie viņa atrodam četras paciņas ar cigaretēm, uz kurām ir kaimiņzemes akcīzes marka. Par to informējam Valsts policiju. Vakarpusē nākas doties palīgā cilvēkam, kura nāburgs uzrīkojis dzeršanu. Palīdzam alkohola cienītājiem uzdzīves vietu pamest.

26. maijs izpalīdzam Snēpeles sociālajai darbiniecei, jo nu tur ieradies vīrietis, kuram ir ten-

dence iemītnāties pie svešiem cilvēkiem un dzīvot uz viņu rēķina. Par to mums jau ir vairāki iesniegumi. Valsts policijā nogādājam vīrieti, kuru pamanām Pilsētas laukumā un kurš atrodas meklēšanā. Pēcpusdienā Plostu ielā kaimiņi mūziku atskaņo pārāk skaļi. Vakarā mums ziņo, ka Pārventā kāds ar auto nobraucis pie upes lieguma zonā. Aizbraucam, cilvēks pārkāpumu saprot un aizbrauc.

27. maijs. Vīrietim gados, kurš piemidzis 1905. gada parkā, palīdzam tikt uz mājām. Aizbraucot uz Priedaini apskatīt kādu dzīvokli, konstatējam, ka tajā atrodas divas dāmas: vienai ir vairāk nekā piecas promiles, otrai – vairāk nekā četras! Informācija

nodota bāriņtiesai. Šī ir vienīgā diena, kad mūsējiem nākas vilkt laukā mapes un aizpildīt protokolu par satiksmes noteikumu pārkāpumu. Ir ziņojums, ka Pelčos Viduskurzemes pamatskolas-attīstības centra sporta laukumā bērns pa mākslīgo segumu braukā ar riteni. Segums tam nav domāts, notiek pārrunas ar vecākiem. Pelčus iekļaujām ikdienas patrulēšanas maršrutā.

28. maijs. Nakts vidū zvana vīrietis: viņa dzīvesvietā atrodies ļergu. Aizbraucam, bet fakts nepastiprinās. Tad mums zvana par cilvēku, kurš pie veikala *Maxima* lieto alkoholu. Tā ir jau zināma persona.

29. maijs. Pārbaudē Kabilē

pārkāpumu nav, apskatām arī situāciju Pelčos. Vakarpusē ienāk ziņa par vīrieti, kurš Planīcas ielas malā guļ zālē. Tas pats, kurš iepriekšējā dienā alkoholu lietoja pie lielveikala. Stundu pēc tam zvans: Rātskunga ielas nama kāpņu telpā guļ vīrietis. Atkal tas pats, kurš bija pie veikala *Maxima* un gulēja Planīcas ielas zālienā. Sākam lietvedību. Zvana par māju Gaismas ielā, jo tur uz balkona kūp pelnu trauks. Mājās neviens nav, mūsu darbinieks pelnu apdzēs.

30. maijs. Izceļas ugunsgrēks Rendā, Ozolu purvā – palīdzam nodrošināt kārtību. Atkal apmeklējam Pelču sporta laukumu. Sestdien vēlreiz sastopam vīrieti, kurš dzer un guļ, kur pagadās. Arī

šoreiz viņš sabiedriskā vietā cilā ugunsdziras pudeli.

31. maijs. Palīdzam Ozolu purva ugunsgrēka dzēsējiem nogādāt siltas pusdienas. Dienas vidū nākas doties uz Ēdoli, jo kādā sētā ienākuši sveši suņi un sakoduši to suni, kas tur dzīvo. Dienā ir liels vējš, un tas pie veikala *Elvi* atrāvis vaļā atkritumu urnas – papīri lido pa gaisu. Pilsētas laukumā vīrietis lietojot alkoholu – protokols. Pēdējais notikums fiksēts ap desmitiem svētdienas vakarā. Mucenieku ielā vīrietis alkohola reibumā – tas, kurš iepriekš iedzēra pie veikala *Maxima*, pagulēja zālienā un kāpņu telpā, tad atkal lietoja grādīgo pie tā paša veikala.

Alberts Dinters

Inguna Spuleniece, Lāsmas Reimanes foto

Liepājas iela. Katrā gadalaikā cita

„Interesanta, dažāda vecuma ēku ieskauta gājēju ieliņa (gājēju daļa aptuveni puskilometrs), kurā var novērot pilsētas arhitektūras stilu attīstību no 17. līdz 20. gs. Šeit tāpat kā citur Kuldīgā var apskatīt un nofotografēt pilsētai raksturīgos virsgaismas lodziņus un greznās un daudzveidīgās ēku durvis. Te vērts pasēdēt arī krodziņā,” tā par Liepājas ielu rakstīta *Lauku ceļotāja* mājaslapā.

Visiem ierastais posms no Rātslaukuma līdz Pilsētas laukumam gājējiem un riteņbraucējiem vien atvērts tikai pēc 1991. gada. Līdz tam iela bija braucama. Līdz 1941. gadam pa to dienā izbraukuši labi ja pāris pajūgu. 1948. gadā ielu, kas nesa Leņina vārdu, bija paredzēts pārveidot par pilsētas galveno maģistrāli. Lai to paplašinātu, tika iecerēts vairākas ēkas nojaukt, jo „tās noliecējušas un traucē pilsētas attīstību”. Nojauktas tikai trīs vēsturiskas celtnes – pārējā plāna īstenošanai laimīgā kārtā pietrūcis naudas.

Slēgts vai strādā dažas stundas

No Rātslaukuma puses ejot, skumdina Covid-19 radītā realitāte – veikaliņi un daži citi mazie uzņēmumi durvis slēguši uz laiku vai pavisam, daži strādā saīsinātu darbalaiku. Bet ne visā vainojama pandēmija. Kāda kundze, kurai netālu no Rātslaukuma bija veikals, to slēdza pirms pāris gadiem. Viņas pārlicība: iela ir pārāk tukša un klusa, ja neskaita tās dažas svētku dienas gadā, kad to pārņem pilsētas viesu pūļi. Bet tajos veikalos, kuri ir vaļā, cilvēki ir pretējās domās un nepadodas.

Skaistuma studijā *Mocca* akcenti sienu krāsojumā ieturēti piesātināti brūni. Gan tas, gan nosaukums izvēlēts īpašās matu krāsas dēļ. Dizainu radījušas pašas.

Pa sētas durvīm

Skaistuma studija *Mocca* iekārtojusi otrajā stāvā. „Kāda ir Liepājas iela, mums grūti pateikt. Pa sētas durvīm ienākam, pa sētas durvīm izejam. Jāprasa klientiem,” smejas friziere Arta Vītoliņa.

Frizieres atzīst, ka no malas iekļūstot retais, bet ir pastāvīgie klienti, tādēļ darba netrūkst. Jautāta par aizvadītajiem mēnešiem, Arta atzīst, ka klusāki bijuši, bet frizētavu ciet neesot vērušas – saskaņojušas laiku, kad kura strādās. „Pēc pieraksta strādājām arī pirms Covid-19. Saslimt sākumā bija bail, bet vairs nav. Kuldīgā viss mierīgāk. Ja strādātu Rīgā, satrauktos vairāk. Esam šeit trīs frizieres, visus maksājumus dalām. Īpašniekam īres atlaidi pat neprasiņām. Zinu, ka daži no šīs ēkas prasīja. Lāva daļu nemaksāt, bet pēc tam būtu tāpat jāmaksā. Tad ir vēl grūtāk.”

Gaume atšķiras

Veikals *Sisi mode* iepretī *Burvu ota* atrodas otro gadu. Pirms tam tas darbojies pa ielu uz augšu – tuvāk Pilsētas laukumam. Īpašnieki ir mikrouzņēmēji no Saldus. Te strādā viena pārdevēja un vēl viena sieviete, kas dod brīvdienas.

Pārdevēja Aiva Skricka domā, ka vieta ir laba, iela – patīkama: „Liepājas iela ir dziļākā, kas Kuldīgā ir. Visiem, kuri atbrauc, esam pirmie. Mums ir savi klienti, bet pārsvarā – atbraucēji. Arī ventspilniekus, liepājniekus, saldeniekus, talseniekus varu saukt par stabilajiem klientiem. Ventspils cilvēki ir brīvāki – gatavi apgērba ziņā atļauties vairāk. Kuldīdzniekiem svarīgāk, lai neizceļas. Brīnišķīgi iepērkas franču kundzītes! Viņas neuztrauc tas, ka no piedurknes būs redzama roka, elkonis vai ka kājas atsegtas. Viņas var uzvilkt kleitu ar

Sisi modes skatlogi pievilinot iebraucējus.

putniņiem un priecīgas iziet ārā. Arī vecās vācu kundzītes iepērkas līdzīgi.” A. Skricka novērojusi, ka cilvēkiem aizvien vairāk svarīgs materiāls, no kāda apģērbs šūts. Tiek meklēts dabiskāks. Kopš ārkārtējās situācijas sākuma veikals divus mēnešus bijis ciet. Līdzko atvērušies, viss notiekot – brīvdienās daudz esot iebraucēju. „Brīvo laiku izmantoju atvaļinājumam, pēc tam dzīvoju mājās ar bērnu, kurš nevarēja iet bērnudārzā. Šis bija visiem vajadzīgs miera mirklis.”

Īstā pasaule – aiz loga

Valsts probācijas dienesta Kuldīgas nodaļa jau 15 gadus atrodas virs laimētavas *Fēnikss*. Vadītāja Diāna Lūse smejas, ka tā ir dzīves ironija, jo pasaulē nekas nav ideāls.

„Mums Liepājas ielā ļoti patīk. Visi deviņi logi uz ielas pusi un saulē – pavasari jūtam uzreiz. Līdzko turam logus vaļā, dzirdam tūristu grupas, nometņu bērņus. Kad dzirdam to čalu, jūtam, ka esam dzīvi – pasargāti no ļaunu plūsmas, bet arī iekšā kā novērotāji. Jebkurā brīdī var pieiet pie loga un redzēt dakstiņu jumtus, virs domes plīvojošo Latvijas karogu, pa jumta kori ejošo kaķi. Un to visu redzu no darbavietas. Gadās, ka esmu stresā un nikni klabinu taustiņus, bet tad paceļu galvu, ieraugu to kaķi, ievelku elpu un saprotu, ka īstā pasaule ir ārā, bet iekšā – tikai darbs.”

D. Lūse priecājas, ka ēkā ieeja no sāniem, jo tas ir pietiekami diskreti: „Ne visi, kam dzīvē gadījies rīkoties mulķīgi vai

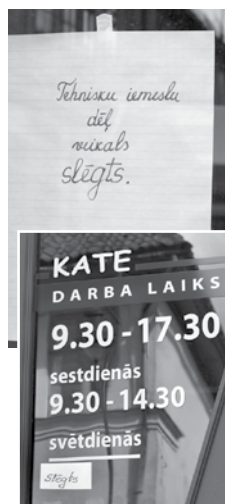

nepareizi, uzreiz jāizliek publiskai apskatei. Katrs savu kaunu vairāk vai mazāk izdzīvo iekšēji.”

Darba netrūkstot arī tagad. „Mums ir viss, lai justos droši. Maskas varam iedot arī klientiem. Ir cimdi, dezinfekcijas līdzekļi. Kaut kādās pozīcijās darba ir pat vairāk: telefona zvani, vizītes mājās. Savukārt ir tādu kategoriju klienti, kuri pie mums drīkst nākt retāk. Bet garlaicīgi nav ne brīdi.”

(Turpmāk vēl.)

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Pati ražo, pati tirgo

Lielāko daļu preču, ko pārdod savā veikalā, Kitija Šteinberga darina pati. Arī krāšņos sapņu ķērājus.

Veikaliņa *Burvu ota* saimniece Kitija Šteinberga lēš, ka Liepājas ielas sākumā strādā kādus piecus gadus, un visu laiku ir viena pati. Viņa secinājusi: lai nopelnītu, pašai jāstrādā daudz, bet tas izdodas, jo sirdī Kitija jūtas māksliniece.

„Ziemā vienmēr grūtāk, bet vasarā cilvēku bija ļoti daudz, šobrīd – nav. Raugoties nākotnē, neko pozitīvu pateikt nevaru. Telpas jāirē, jāuztur. Īpašnieks divus mēnešus deva nomas maksas atlaidi, bet nekas jau vēl valstī nav beidzies. Valsts atbalstam pie-teicos, bet man atteica. Cik runāju ar savu grāmatvedi, atteikumu saņēmuši visi tie uzņēmēji, ar kuriem viņa strādā.”

K. Šteinberga ir individuālā komersante, lielāko daļu preču ražo pati, klāt paņem tikai nepieciešamāko. „Daudzi pērk keramiku, koka un tekstila izstrādājumus. Es nevaru paņemt preces no mājražotājiem, sēdēt un gaidīt, kad tās nopirks. Pārdodot savus ražojumus, nauda paliek man pašai. Galvenie pircēji parasti ir ārzemju tūristi. Tiem šeit patīk – reti kurš iziet ārā, neko nenopircis. Viņiem svarīgi, lai lieta būtu radīta tieši Kuldīgā. Ja vēl pasaka, ka darīts pašas rokām, tad to ļoti novērtē. Viņiem nevajag, lai virsū obligāti būtu tilts vai Ventas rumba. Ja patiks, uz cenu neskatīsies un nopirks.”

Kitija cilvēciski atzīst, ka Covid-19 laikā no saslimšanas ļoti baidās: „Tāpēc strādāju tikai četras stundas dienā.”

VIEGLĀ CELĀ dienasgrāmāta

Par Svētā Jēkaba jeb Santjago ceļu Spānijā sarakstīts daudz, taču katra pieredze ir citāda. Mūsējā varētu noderēt tiem, kam visu patīk darīt ar prieku un vieglumu, jo mums laimējās – ar grūtībām nesaskārāmies.

Lētais žoga variants.

Skaisti, ka pasaulē vēl dzīva romantika un kāds iet arī ar puķi mugursomā.

Šī nav Santjago kūka, bet galisiešu pirāgs ar gaļas pildījumu. Arī svaigi spiesta apelsīnu sula un stiprā spāņu kafija ir tieši tas, kas ceļniekam vajadzīgs.

Svētceļnieku zīmogs reizēm vienkārši stāv ceļa malā uz celma.

Sv. Jēkaba katedrāles skaistumu nav iespējams fotografijā parādīt. Te nu mēs visi esam.

Otrais ceļš – Camino Portugues (pēc gada)

Laiku taupošajam latvietim, kas vēlas ceļam *Camino de Santiago* veltīt nevis mēnešus un nedēļas, bet tikai septiņas dienas, kā jau minēju, vissarežģītāk ir piekļūt izvēlētajam sākumpunktam, tāpēc rīta agrumā jau esam atlidojušas no Spānijas uz Portugāli un nu atkal ar autobusu no Portugāles pabruksim uz Spāniju. Dodamies uz Tui, lai pieveiktu *Camino Portugues* pēdējos 125 kilometrus.

Pieredzes mīrinājumā

1. diena. No Tui uz Oporriņjo (13 km).

Ziedi, eikalipti, vīnogulāji, saule, citroni, pastkastes un maizes kastes. Jā, katrai mājai pie vārtiņiem ir ne tikai pastkaste, bet arī vairāk vai mazāk grezna kaste ar uzrakstu *Pan* (spāņu val. – maize), kurā maiznieks katru rītu ieliek svaigu maizi. Smaržo viss minētais, vēl arī fenhelim līdzīgi diļļaugi, dzied putni un čikādes. Burbuļo skaidrūdens upītes ar ūdenspuķēm, kas izskatās pēc līgavu matiņiem ar plūvuru. Tā kā ceļu sākām pusdienlaikā, cilvēku tikpat kā nav, tikai ponijs ceļmalā. Ceļā dodas arī vīrs ar skaistu kafijas krāsas suni, viņus panāk atraktīva vāciete labākajos gados, un mūsu acu priekšā ir sirsniņa iepazīšanās aina. Suņuvīrs saprot dāmas laužto spāņu valodu, un abi iegrimst sarunā. Mums pagājušā gada pieredze devusi pilnīgu mieru par to, ka nav jāraizējas, kur nakšņosim, – viss notiek pats no sevis, arī alberģis atrodas, pats panāk pretī ceļa malā.

Ekokultūra un permakultūra

2. diena. No Oporriņjo uz Redondelu (16 km).

Sodien ne tikai ziedi, bet arī zaķi, suņi, kaķi, kazas un citi zvēri ir negribīgi uz bīdēšanas (izņemot akmens lauvas pie māju vārtiņiem). Bez visādām gudrām grāmatām te visur ir iekopta ekokultūra un permakultūra, kartupeļi aug kopā ar mangoldiem (lapu bietēm), un tam visam, lai neizdeg, paēnu dod vīnogulāji. Turpinās pastkastes un maizes kastes, un, ja kādam kastes nav, tad maize ir vienkārši uzkarināta uz žoga suņa zobiem neaizsniedzamā augstumā. Kalni un lejas, visi žogi no granīta, un mežos salikti granīta galdi kā pasakā par zvēriem un abras taisītāju (galdiņš smuks, tik nekā nav virsū).

KARTE UZ SALVETES

Brīvā dabā zied fuksijas un kallas, arī kokos uzvijušās. Apmaldīties nav iespējams – pat uz pusdienu salvetes karte uzprīnēta. Redondelā viss mierīgi, ļaudis gatavojas tuvojošajiem Pilsētas svētkiem un ziedu paklāju veidošanai, uz ielām jau savilkta kontūras, un visi naski šķin neķķes. Svētku simboliskais zvērs – tāds kā

Akmens lauvas pret fotografēšanos neiebilst.

Var atrast jebkurai krāsai pieskaņotu hortenziju.

pūķēns, kā dinosaurs. Svētki gan mums ies gar degunu, jo tie sākas tikai pēc divām dienām. Starp citu, nakšņojam skaistā Santjago draudzības alberģē blakus baznīcai ar balkoniem, terasēm un mūķeni, kas tamborē mežģīnes. Mūķene ļoti labprāt ar mums nofotografējas.

KĀPĒC VIŅI STEIDZAS?

Solītais līnātais vēl mūs nav skāris, un ceļš ved cauri pasakainām ielejām. Vēl joprojām mūs fascinē maizes piegāde (nez cik ilgi Kuldīgas ielās uz durvju roktura karātos maizes klaiņi?). Šodien mums atklājas vairāki noslēpumi: 1) eikalipta dzīves cikls – sākumā apaļas un sudrabainas lapas, pēc tam garas un zaļas; 2) uz kuriem ved mistiskās zilās bultas, kas sazmētas pretēji *Camino de Santiago* dzeltenajām (uz Fatimu Portugālei!). Šorīt alberģa biedri sāc celties jau četras nesaprotamu iemeslu dēļ, jo tepat vien mēs visi esam un jau trešo dienu kafējnicās sastopam tos pašus ceļabiedrus ar suņiem un nūjām. Pat gliemezis iet pa Sv. Jēkaba ceļu.

Biznesa ideja

3. diena. Redondela – Pontevedra (19 km).

Par mutes palaišanu dabūjam drusku arī lietu, bet Debestēvs mums tomēr tikai to labāko liek priekšā. Ar vienu kāju Pontevedrā, bet ceļš caur vēsturisko centru vedīs rīt. Pa ceļam acis piecē vīna kalni, pilis un būdiņas. Kartupeļi aug griezdamies, bet tās hortenzijas... Nepietiek, ka saaugušas katrā ceļmalā, pat meža vidū! (Tautieši, te daudz nopērķama zemes gabalu – ja arī nav darba, var sēdēt ar zīmogu ceļa malā un gaidīt svētceļniekus.) Arī otrajā ceļoju-

(Turpmāk vēl. Sākums 26. maijā.)
Dainas Girvāites teksts un foto

Mūķene ar mums nofotografējas ļoti labprāt.

Pastkaste un maizes kaste.

Skaists skats pa ceļam netālu no Pontevedras.

Nav nekādu bažu apmaldīties, jo gliemežvāks un dzeltenā bulta vienmēr palīdz.

Vienkāršie žogi

5. diena. Pedrouzo – Santjago de Kompostela (19,4 km).

Tik divaini redzēt skaisti sakotas mājas pēc vairāku dienu soļošanas pa lauku govju ciematiem. Tur gan sētas bija viss. Ja saplīst ūdenssvads, izsit mājas sienā caurumu un salabo. Vecāpapa plaujmašina, kādu Latvijā tik muzejā redzētu, būdas un būdiņas... Mēs uztraucamies, ka dārgi apkārt mājai žogu uzlikt, tur dažāda izmēra (pēc skata – mežā nolauztiem) puļķiem satin apkārt dzeloņstiepli, un gatavs.

KŪKA, KAS JĀNOGARŠO OBLIGĀTI

Nonākam līdz vienam no pēdējiem stabiņiem ceļā līdz Santjago, kur vēl redzami atlikušie (12,5) kilometri. Tālāk plāksnītes visiem izlauzta. Vai nav ķēmi? Un pat no ielām izlauzti gliemežvāki. Pa ceļam garām Santjago lidostai, un parādās kaut kāds droši vien slavens akmens blūķis, jo visi pie tā

fotografējas. Kur tie visi, tur mēs ar! Varbūt senā pilsētas robeža?

Obligāti jānogaršo Santjago kūka. Ēdam to jau pirms ieešanas lielajā pilsētā, jo tur diez vai tādu vairis gribēsies uz lielā citu gardumu fona. Ļoti garšīga – mandeļu. Bāra kakis arī bauda jauko rītu. Vēl viens zīmogs, un ieejam finiša taisnē.

GRŪTI IR PĒDĒJIE METRI

Viens neatbildēts jautājums tomēr paliek – kur viņi visi izmanto tos sarullētos paklājiņus, ko nes, piesietus mugursomām? Krūmos gulēt nedrīkst, alberģos ir gultas. Varbūt rīta jogai? Jo tuvāk Santjago, jo radošāk katrs izpaužas, kā tik māc. Cits nosper kilometru zīmītes, cits sasprauz žoga krustus. Mēs jau daudz labāk izprotam anatomiju un to, kāpēc mums katram ir tā vieta, ko sauc par krustiem, un cik grūti izrādās tāds nest. Lai pārbaudītu, cik spēku izsmelst, vēl jāpieveic kāpnes pašā Santjago piekāvē. Arī tas nav viss – vēl

gaida garš un grūts ceļš pa pilsētas ielām. Mūsu atziņa: Sv. Jēkaba ceļš būtībā nav grūts – grūti ir tikai pēdējie 800 metri. Beidzot nonākam katedrāles laukumā.

IR IEGUVUMI, ZAUDĒJUMUS NEREDZ

Kādas kājas gan šis laukums nav pieredzējis! Mūsējās pirmos signālus par tulznmā dod tikai tagad – pēc piecām dienām. Jāatzīst, ka ir vienīgi ieguvumi – neviena zaudējuma, nevienas saabeigtas ekstremitātes, neviena savvaļas taura pārplēsta lindrakta. Diemžēl vismaz ar neapbruņotu aci nav redzams arī svara zudums. Ar visu mazo ēšanu un lielo staigāšanu.

ATGRIEŽAS SPĀŅU TRADĪCIJAS

Santjago de Kompostelas katedrāle, kurā apbedīti Sv. Jēkaba (Santjago) piši. Un tad biroja jāsāņem apliecinājums, ka noiet 100 kilometri. Katedrāle ir ļoti skaista un milzīga – rodas

iespaids, ka tā aizņem veselu kvartālu. Santjago pilsētā viss atgriežas normālajās slīdēs: spāņiem atkal godā tiek turēta svētā ēšanas stunda, un puspiecos pēcpusdienā mums nevienas neko vairāk par dzērieniem nevar piedāvāt, ja nu mazmazītiņu uzkodīju. Mēs tās tradīcijas respektējam un neejam lūgties, lai uzliek piecas kroketes, un miers, tad jau arī sanāktu pusdienas. Bet, nē, puspiecos ēšanas nav – gaidiet līdz pusastopiem!

SAIMNIEKA IZDOMAS LIDOJUMS

Konstatējam, ka naktsmītnu rezervēšanas vietnē *Airbnb* nevajag ņemt opciju *Privātā istaba*, jo tas ir vēl sliktāk par alberģi. Tur tu būtībā dzīvo sveša cilvēka mājā, ledusskapī starp viņa lietām tev ir plauktiņš ar uzrakstu *Breakfast* (angļu val. – brokastis), saimnieka māksliniecišķā jāsāņem apliecinājums, ka noiet 100 kilometri. Katedrāle ir ļoti skaista un milzīga – rodas

gleznas, kas vienkārši satriec mūsu svētceļnieku harmoniju, un lustra no veca papīrgroza un agropļēves gabaliem). Piepīpēti koridori un palagi, kas pieredzējuši vēl ģenerāļa Franko ziedu laikus, divieļi ar sastāvjušu mitruma dvaku. Toties vieta ideāla – pa logu redzama katedrāle, arī aiz stūra katedrāle.

PIRMĀ CEĻA BEIGAS

Plūdoņa *Eža kažociņš* paliek pusiemācīts, jo, tēlaini izsakoties, mums jau jājūdz divi melni rumaki un jālaiž uz karaļa pili. Tā doma, ka nu tikai mēs griezīsim kažoku uz otru pusi un no mugursomniecēm kļūsim atkal par dāmām, nerealizējas tik vienkārši, jo sestdienas vakarā un svētdienā centra veikalā ir ciet. Iedomā, ka tik viegli ieiesim pirmajā bodē un sapirksim kurpes un kleitas, neīstenojas. Toties ir simfoniskās mūzikas koncerts pie katedrāles sāndurvīm. *Buen camino!* (Spāņu val. – Laimīgu ceļu!) Šoreiz uz mājām!

Ceļā dodas daudz interesanti ģērbtu cilvēku.

1. rindā (no kreisās): Renate Anete Mārtiņšone, Renāte Vērse, Anita Megne, Margita Kļesareva, 2. rindā stāv: Markuss Vološčuks, Anna Peskova, Kristofers Rolands Kangīzers, Daniels Treimanis, Elēna Ķemere, Dāvis Bambāls, audzinātāja Laila Zudāne, Roberts Āboliņš, 3. rindā uz vārtiem: Toms Grinkevičs, Pauls Pujāts.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu šogad absolvēs divas 12. klases. 13 skolēnu mācījās vispārējā novirziena programmā. Klases audzinātāja Laila Zudāne viņus raksturo kā sportiskus, atsaucīgus un diezgan klusus.

L.Zudāne šajā skolā strādā 29 gadus – māca datoriku, informātiku un programmēšanu. Šī ir viņas trešā audzināmā vidusskolas klase. „Viņi ir dažādi, ar atšķirīgām interesēm, bet prot vienoties arī par kopīgu. Labprāt ceļo – esam bijuši Stokholmā, Londonā. Interesanta pieredze bija tad, kad 11. klasē ar viņiem kopā mācījās meitene Lisa jeb Risako Jokota no Japānas. Esam gājuši pārgājienos, piedalījušies UNESCO spēlē. Kopā ir bijis labi. Turpmākajā ceļā novēlu katram iemācīties to, ko dzīvē varētu un gribētu izmantot.”

FKUŠU BALLI GRŪTI AIZMIRST

Margitai Kļesarevai neaizmirstama būšot fukšu balle 10. klasē. Tradicionālā uzņemšana vidusskolā bijusi diezgan nesaudzīga – ne tikai neīri bijuši, bet arī nelabi smakojoši pēc šī pasākuma. Margita beigusi fotogrāfēšanas kursus. Studējot Liepājas universitātē par fotogrāfi vai Ventpils augstskolā par tulci.

BASENIECES

Renāte Vērse uz vidusskolu atnākusi pēc Basu pamatskolas. Pārmaiņas bijušas krasas: iepriekš klasē četri skolēni, bet šeit ne tikai

klases, bet viss skolas kolektīvs krietni lielāks. Tomēr iejusties bijis viegli. „Salūza mans stereotips, ka pilsētas skolās ir skarbi apstākļi, iedomīgi audzēkņi,” smeļ Renāte. „Kā mazā, tā lielā skolā visi ir draudzīgi. Te ir bijis interesanti. Divus gadus piedalījāties UNESCO pilsētas spēlē, skolā filmu konkursā ieguvām 3. vietu.” Renāti interesējot darbs birojā ar dokumentiem, tādēļ viņa apgūs finanses un grāmatvedību. Kā iespējamā mācību iestāde tiek izvērtēta biznesa augstskolas *Turība* koledža Liepājā.

Arī Elēna Ķemere ir no Basiem. Sākumā šķitis, ka lielajā skolā būs grūtāk, bet vienotajā kolektīvā ātri iejusties. Ļoti patikuši klases ceļojumi uz Stokholmu un Londonu. Vaļasprieks ir fotogrāfēšana, bet Latvijas Universitātē vai biznesa augstskolā *Turība* viņa studēsot finanses un ekonomiku.

PATĪK MŪZIKA

Kristofers Rolands Kangīzers līdz 8. klasei mācījies Aizputes vidusskolā. Pārcēlies uz Kuldīgu, šeit mūzikas skolā pabeidzis vijoļspēles klasi, sporta skolā trenējies futbolā. Mūzika palikšot

kā hobijs, jo vienlaikus ar matemātikas studijām Latvijas Universitātē meklēšot iespēju spēlēt kādā orķestrī. Viņam ir augstākais vidējais vērtējums klasē un vidusskolā. Un klasesbiedri viņu uzskata par savu privātskolotāju. Viņš ļoti izpalīdz klasesbiedriem.

Pauls Pujāts atzīst, ka skolā pavadītajos gados guvis daudz. Bijis klases vecākais, ansambļi *Spektra* – vokālists, pats raksta dziesmas. Viņš arī sporto. Bet Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolā mācīsies par džeza vokālistu vai Liepājas universitātē studēs jauno mediju mākslu.

TEHNISKI PUIŠI

Roberts Āboliņš šeit mācījies kopš 1. klases. Vislabāk patikusi informātika, bet viņš dzīvo Snēpeles pagastā, ģimene nodarbojas ar lauksaimniecību, tādēļ puisis grib iepazīt šo nozari vai mežsaimniecību. Esot interesējies par Kandavas lauksaimniecības tehnikumu un Latvijas Lauksaimniecības universitāti.

Daniels Treimanis līdz 5. klasei mācījies te, tad vairākus gadus Anglijā, bet 9. klasē atgriezies. Bijis grūti: lai nokārtotu pa-

matskolas eksāmenus, papildus mācījies pie privātskolotājiem. Anglijā mācības bijušas ļoti atšķirīgas – interesantas, bet daudz jaunu zināšanu neesot guvis. „Kuldīgā šai skolā ir īpaša atmosfēra, ļoti jauki cilvēki. Gan skolasbiedri, gan skolotāji ir atsaucīgi un draudzīgi. Man patīk spēlēt basketbolu, bet nākotne būs saistīta ar datorzinātni. Došos tēva pēdās – viņš strādā ar tehniskām lietām, un arī man kopš mazotnes tas patīcis. Studēšu Liepājā vai Rīgas Tehniskajā universitātē.”

Dāvis Bambāls atnācis no Ēdoles pamatskolas. Kā vienā, tā otrā vietā viņš juties labi, patikusi kolektīvu saliedētība. Dienas bijušas ļoti garas, jo jāceļas jau sešos rītā, lai atbrauktu uz Kuldīgu. Puisim patīk sportot, vakaros Ēdolē viņš spēlē futbolu. Ventspils augstskolā grib studēt programmēšanu.

AIZSARDZĪBAS AKADEMĪJA

Arī Renate Anete Mārtiņšone mācījiesies Ēdolē. Viņa apsver domu stāties Latvijas Nacionālajā aizsardzības akadēmijā vai Valsts policijas koledžā. Arī Anna Peskova stāšoties aizsardzības aka-

dēmijā. Četrus gadus viņa gājusi Jaunsardzē, un nodarbības ļoti patikušas. Šajā skolā vislabāk patikuši klases pasākumi, kuros kolektīvs ļoti saliedējies.

Markusam Vološčukam patīk sportot – viņš spēlē volejbolu. Turpmāko ceļu izvēlēties esot grūti, jo interešu daudz: „Varētu mācīties filozofiju vai arī ekonomiku. Pastāv arī iespēja iestāties armijā. Bet tas būtu kā pēdējais variants.”

VĒL DOMĀ

Toms Grinkevičs līdz 4. klasei mācījies Ezeres vidusskolā. Atnākot te, iejusties bijis viegli. Pēc rakstura bijis diezgan kautrīgs, bet vienaudžu atsaucība iedrošinājusi. Brīvajā laikā Toms spēlē florbolu. Domājis mācīties par sporta treneri, bet nolēmis šo gadu izlaist un nākamajā stāties Valsts policijas koledžā.

Anita Megne apsver trīs studiju iespējas: „Varbūt tā būs pedagogija, varbūt mācīšos par sporta treneri, varētu stāties arī medicīnas koledžā. Kad būs nolikti eksāmeni, tad izlemšu.”

**Jolantas Hercenbergas
teksts un foto**

„Tas ir aizraujoši, tādēļ laika izjūta dažreiz pazūd”

„Augot cilvēku iespējām ceļot pa pasauli, pieaug arī iespēja izplatīties dažādām slimībām,” saka jaunais zinātnieks, mūsu novadnieks KASPARS MEGNIS, kurš iesaistīts slimības Covid-19 un to izraisošā vīrusa SARS-CoV-2 ģenētiskajā izpētē.

K. Megnis nāk no Gudenieku pagasta un par skolas laiku saka: „No 1. līdz 3. klasei mācījos Alsungas vidusskolā, līdz 9. – Basu pamatskolā, pēc tam – Kuldīgas Centra vidusskolā. Mācībām piegāju ar vieglu prātu – lai atzīmes būtu plus mīnus normālas un ikdienā nešķīstu pārāk sausa un vienmuļa. Nebija viena momenta, kad es būtu sapratis: vēlos nodarboties ar zinātni. Vidusskolā sapratu, ka vēlos studēt kaut ko saistībā ar dabu. Tādēļ dokumentus iesniedzu trijās universitātēs: saistībā ar vides pārvaldību, mežu pārvaldību un vienkārši bioloģiju. Drīz sapratu, ka pirmie divi virzieni tomēr nav īstie.”

PIEDALĀS ĪSTĀ PĒTĪJUMĀ

K. Megnis izvēlējies Latvijas Universitātes (LU) Bioloģijas fakultāti. „Sākotnēji nedaudz jāapgūst faktiski no visiem bioloģijas novirzieniem. Vislielākās grūtības sagādāja molekulārā bioloģija un ģenētika jeb sarunvalodā *baltā* bioloģija. Izprast ar visādām slimībām, audzējiem un šūnu darbību saistītos molekulāros un ģenētiskos mehānismus bija sarežģīti, tādēļ tam veltīju visvairāk laika un beigās specializējos. Nav interesanti specializēties lietās, kas nesagādā grūtības. Man arī paveicās, ka piešķīra Vītola fonda stipendiju. Man nebija jādodas praksē, tās vietā 2. kursā bija kursa darbs – reāls pētījums. *Baltajiem* bioloģiem tas nozīmē sameklēt vietu zinātnisko pētījumu centrā vai līdzīgā vietā, kur kāds zinātnieks ir ar mieru studentu apmācīt un vadīt kursa darbu. Galu galā labi arī zinātniekam, jo es paveicu nelielu daļu no pētījuma *melnā* darba. Šādi nonācu Latvijas Biomedicīnas pētījumu un studiju centrā. Pēc kāda laika mani pieņēma darbā. Sākumā uz nepilnu slodzi un algu, bet laika gaitā apguvu jaunas metodes un zināšanas, varēju pētījumos dot lielāku artavu, līdz ar to slodze un atalgojums auga. Turpat izstrādāju bakalaura un maģistra darbu un tagad strādāju pie promocijas darba.”

INTEGRĒJUŠIES PASAULĒ

„Šis centrs ir mana vienīgā nopietnā darbavietā. Protams, ir arī citas, kur varētu strādāt, tomēr šī ir Latvijā vadošā pētnieciskā iestāde molekulārajā bioloģijā un biomedicīnā. Te zinātniskās grupas pēta vienu vai vairākas slimības vai mehānismus. Ir tādas, kas pēta cilvēka ģenētiku un slimību patoģenēzi, dažas specializējas audzēju izpētē, citas – strukturālajā bioloģijā, biotehnoloģijās vai virusoloģijā. Sadarbojamies ar Latvijas

Kaspars Megnis arhiva foto

Jaunais zinātnieks Kaspars Megnis strādā Latvijas Biomedicīnas pētījumu un studiju centrā un uzskata, ka jāstiprina spēja jaunās slimības ātrāk konstatēt un apkarot.

galvenajām slimnīcām, kurās šīs slimības tiek ārstētas.

Ir plaša sadarbība ar zinātniskām iestādēm un zinātniekiem ārpus Latvijas. Esam diezgan labi integrējušies pasaules zinātniskajā telpā. Sadarbojamies ar vairākām universitātēm. Daudzi pētnieki no mūsu centra lasa lekcijas LU, pie mums nāk studenti no LU un Rīgas Stradiņa universitātes izstrādāt darbus.

Centra paspārnē atrodas arī valsts iedzīvotāju genoma datubāze, kas ir nacionālā biobanka. Tā uzglabā iedzīvotāju veselības datus un ģenētisko materiālu, kas kalpo pētnieciskiem, profilaktiskiem un ārstnieciskiem mērķiem. Tur tiek uzkrāti brīvprātīgo gēnu donoru

fenotipa un genotipa dati, kā arī izveidota no asinīm iegūto bioloģisko materiālu (DNS, seruma, plazmas, audu paraugu) banka. Pašlaik datubāzē iekļauti brīvprātīgie, kas vecāki par 18 gadiem, gan no slimnīcu pacientu vidus, gan veseli cilvēki. Lai pētījumi izdotos, vajag lielu skaitu cilvēku.”

LAI IZPRASTU AUDZĒJU RAŠANOS

Par pētījumiem K. Megnis stāsta: „Sākotnēji strādāju pie projekta, kurā pētījām, kā dažādas mutācijas vienā receptorā, kas atrodas trombocītos, ietekmē tā funkcijas. Tā kā šis receptors piedalās asinsreces nodrošināšanā un trombu veidošanā, tad, izprotot mutācijas, mehānismus, kurus tās maina, un sastopamību cilvēkos, var mēģināt radīt labākus medikamentus, piemēram, trombozes vai, gluži pretēji, hemofilijas terapijai. Par to es izstrādāju kursa darbu un bakalaura darbu.

Maģistrantūrā pārgāju uz hipofīzes adenomu izpēti. Tie ir nelieli (dažreiz ne tik mazi) labdabīgi audzēji, kas rodas hipofīzē – neliel-

lā hormonālās sistēmas dziedzerī pie galvas smadzenēm. Pētījumos dažādās valstīs konstatēts, ka nelielas adenomas var būt 10–20% cilvēku. Tās var neko sliktu neizraisīt, bet atsevišķos gadījumos var būtiski ietekmēt hipofīzes darbību. Tā kā hipofīze lielā mērā regulē pārējo organisma hormonālo sistēmu, tad adenoma, ietekmējot hipofīzi, var tālāk izraisīt nopietnas veselības problēmas. Mēs mēģinām izprast, kādēļ adenomas rodas, kā tās darbojas molekulārā līmenī, no kādām šūnām sastāv un kādēļ tieši no tādām. Tas ļauj labāk izprast audzēju rašanos un darbību.”

K. Megnis daudz apguvis no darba vadītājiem Vitas Rovītes un Jāņa Kloviņa: „Esmu mācījies arī no kolēģiem, ar kuriem strādāju. Viņi ir ļoti atsaucīgi. Un pētījumi parasti ir komandas darbs.”

PĒTA PAŠLAIK AKTUĀLO VĪRUSU

„Covid-19 dēļ daudziem, arī man, nācās daļēji pāriet no līdzšinējiem pētījumiem uz šīs slimības un to izraisošā vīrusa SARS-CoV-2* izpēti. Tas, kas var pagaidīt, nolikts otrajā plānā.

Mūsu centrā ir laboratorijas, kas sadarbojas ar ārzemju partneriem un ir iesaistītas vakcīnas izstrādē. Savukārt laboratorija, kurā darbojos es, vīrusu pēta ģenētiski – pētām Latvijā sastopamo SARS-CoV-2, izmantojot sekvencēšanas** tehnoloģiju, lai noskaidrotu vīrusa genomu un tā mainību. Mērķis ir noskaidrot pilnu genoma secību un to, kādas izmaiņas rodas, vīrusam pārceļojot no cilvēka uz cilvēku. Šī informācija izmantojama arī vakcīnas izstrādē. Saņemam no cilvēkiem izdalīto vīrusa ģenētisko materiālu vai arī uztriepes, kas satur pašu vīrusu un no kurām izdalām vīrusa ģenētisko materiālu. Tālāk to sašķeļam mazākos gabaliņos un specifiski apstrādājam vairākas dienas, visbeidzot sekvencējam. Tā iegūstam vīrusa sekvenci, kas satur informāciju par mutācijām. Pēc tam mūsu bioinformātiķi

KASPARS SKAIDRO

* Vīrusa SARS-CoV-2 ģenētisko materiālu veido ribonukleīnskābe (RNS), kas savukārt sastāv no četriem nukleotīdiem (guanīna, uracila, adenīna un citozīna), kuri izkārtojas garā ķēdē. Tie izvietoti noteiktā secībā, kurā daudzkārt atkārtojas, veidojot garas RNS ķēdes jeb sekvences. Katrī trīs nukleotīdi gēnu nolaišanas rāmjos tālāk veido vienu aminoskābi, bet tās tālāk – dažādus proteīnus, no kuriem vīruss arī ir veidots.

** **Sekvencēšana** (arī sekvencēšana) ir tehnoloģisks process, kurā tiek noskaidrota nukleotīdu secība RNS ķēdē jeb sekvencē.

to analizē, salīdzina ar to, kas uzziņāts citās valstīs. Analizē, kā vīruss ceļojis pa pasauli, un mēģina saprast, kādus bioloģiskos procesus šīs mutācijas var ietekmēt. Tuvākajā laikā plānojam pētīt arī to, kādas cilvēku bioloģiskās īpatnības nosaka slimības smaguma pakāpi. Viens un tas pats vīruss uz dažādiem cilvēkiem var iedarboties atšķirīgi. Kādam tas neizraisa nekādus simptomus, un cilvēks dodas savās gaitās, nenotiekot, ka viņam šis vīruss ir. Bet tad viņš netīšām to nodod citam, kuram tas izraisa nopietnas veselības problēmas, iespējams, pat letālas.”

JĀATROD ATBILDES

„Darbdienas garums ir svārstīgs. Gadās, kad neiet raiti un jāpastrādā ilgāk. It īpaši tajās reizēs, kad izmēģinām ko jaunu un beigās tas nenostādā, kā plānots. Nereti darbam jāvelta daļa brīvā laika. Strādājot zinātnē, nepārtraukti jāapgūst jaunas lietas, jāmeklē atbildes uz jautājumiem, kurus citi nav uzdevuši. Tas ir aizraujoši, tādēļ laika izjūta dažreiz pazūd. Godīgi sakot, tas ir vairāk dzīvesveids nekā darbs. Atalgojums atkarīgs no tā, cik paši esam spējīgi. Dažām pētījumu grupām iegūt finansējumu saviem pētījumiem izdodas labāk, citām sliktāk. Kopumā nopelnīt var. Protams, ir tādas valstis, kurās alga ir lielāka, bet arī mēs pakāpeniski ejam uz to pašu līmeni. Dažviet situācija zinātniekiem ir vēl grūtāka. Arī dažā labā pirmās pasaules valstī.”

„Strādājot zinātnē, nepārtraukti jāmeklē atbildes uz jautājumiem, kurus citi nav uzdevuši.”

Kaspars uzskata: „Biomedicīnas pētījumiem būtu jādod vairāk naudas. Lielai daļai slimību, ja ne pat vislielākajai, rašanās iespēja palielinās, cilvēkam kļūstot vecākam. Sabiedrībai novecojot, šīs problēmas kļūst aktuālākas. Jo ilgāku un labāku dzīvi vēlamies, jo vairāk jāpievērš uzmanība jaunu līdzekļu un metožu izstrādei, lai slimības laikus diagnosticētu un efektīvi ārstētu. Arī dažādas epidēmijas nav retums: SARS 2002. gadā, H1N1 2009. gadā, MERS 2012. gadā, Ebola 2013. gadā, Zika 2015. gadā, Covid-19 pagājušogad un šogad.”

AR LAIVĀM UN IZPLETNI

Kā Kaspars pavada brīvo laiku? „To, kas paliek pāri, veltu tiešsaistes kursiem, lai paplašinātu redzesloku, bet ne tikai saistībā ar zinātni. Pa retam ar draugiem dodamies vairāku dienu laivu braucienā pa upi. Dažreiz mazākā lokā aizbraucam izlēkt ar izpletņiem. Ir arī ikdienišķā izklaide. Aizbraukt uz Kuldīgu iznāk retāk, nekā gribētos. Pārsvārā apciemoju ģimeni vai aizbraucu uz svētkiem.”

Lāsma Reimane

PASAULĒ

Kas tā par vietu?

180. kārta

Šī pilsēta ir trešā lielākā valstī. Tā pazīstama ar savu virtuvi un gastronomiju, kā arī vēsturiskajiem un arhitektūras orientieriem; daļa no tās reģistrēta kā UNESCO pasaules mantojuma vieta. Tā bijusi nozīmīga zīda ražošanas un aušanas zona. Šai pilsētai ir nozīmīga vieta kino vēsturē – tieši tur izgudrots kinematogrāfs. Tā pazīstama arī ar gaismas festivālu decembrī, un par godu tam šī vieta ieguvusi Gaismas galvaspilsētas titulu. Te atrodas Interpols, Starptautiskās vēža pētījumu aģentūras un TV kanāla *Euronews* galvenā mītne.

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Atbildi gaidām līdz **4. jūnijam 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

179. kārtas atbilde: Ujuni solončaks Bolīvijā.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Rasma Stepe, Inese Midrijāne, Ausma Kreidere, Aija Usne, Vineta Kondraņicka, Vilnis Bēniņš, Ojārs Silkans, Gunta Grundmane, Gunta Folkmane.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

23. jautājums

Kā sauc šo uzņēmumu?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **4. jūnijam 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

22. jautājuma atbilde: Rendas tilts pār Abavu.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Jolanta Lipska, Rasma Stepe, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Ojārs Silkans, Gunta Muša, Indra Grandava, Gunta Grundmane.

DABA

Vai vari atminēt, kas tas ir?

22. kārta

Šī kukaiņa dzimtene ir Meksika. To atklāja Tomass Nutals 1811. gadā un pirmo reizi aprakstīja Tomass Seijs 1824. gadā. Tas lido galvenokārt vēja klātbūtnē. Spēj izdzīvot visbargākajā ziemā un trīs gadus badoties. Kad jūt briesmas, nokrīt uz muguras un izliekas miris. Tā kāpuri ir intensīvi oranžā krāsā, jo galvenā krāsviela organismā ir karotīns. Uz ķermeņa tas uzkrāj toksīnus, tāpēc tam ir daži ienaidnieki savvaļā. Tā uzvaras gājiens ASV sākās 19. gs. 60. gados, Eiropā tas parādījās 19. gs. 80. gados, bijušajā PSRS – 20. gs. 40. gados, bet Latvijā – 70. gados. Labprāt pārtiek no dažādu augu lapām: tomātu, baklažānu, saldo piparu, kartupeļu, fizāļa u.c. Met likumu tām vietām, kurās aug kaņepes. Kas tas par kukaini?

Atbildes līdz **4. jūnijam 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

21. kārtas atbilde: fazāns.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Daina Gerente, Rasma Stepe, Indra Grandava, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Aija Usne, Ojārs Silkans, Gunta Grundmane, Gunta Folkmane.

Konkursu atbalsta veikals *Pindzele*.

JOKS

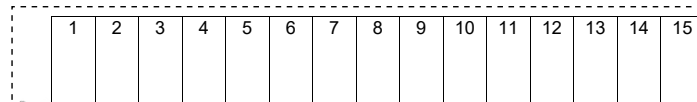
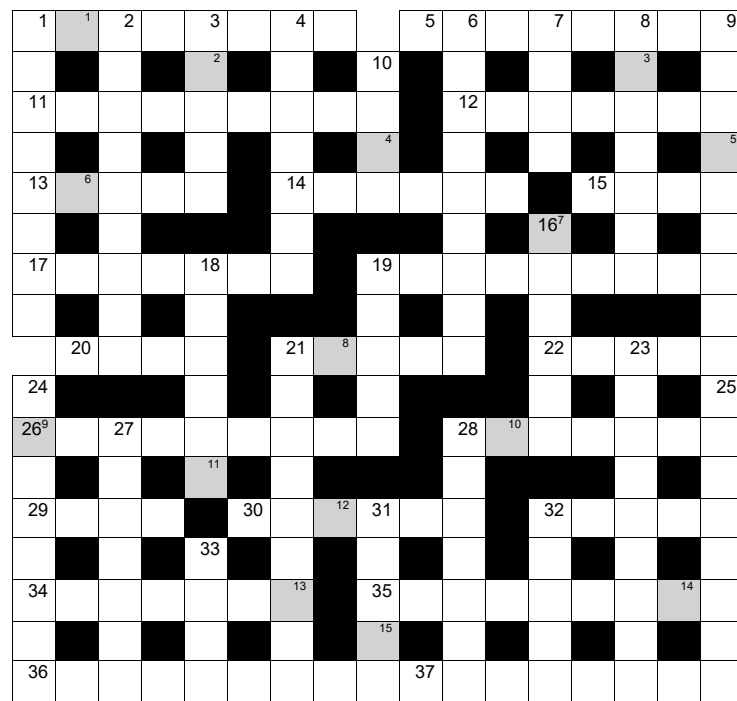
Internetā izlasīju: lai izvairītos no vīrusa, jāuzvelk cimds un jānēsā sejas maska. Aizeju uz pārtikas veikalu un skatos: nē, cilvēki aizvien valkā arī drēbes.

.....

Jau trešo reizi šonedēļ dodos iepirkt pārtiku divām nedēļām.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Sandra Vilsons.

Risinājumu gaidām līdz **4. jūnijam**.

Horizontāli 1. Novērtējums, vieta rangu tabulā. 5. Grauzdēta kukurūza. 11. Tāds (cilvēks), kam ir psihiski trūkumi, traucējumi. 12. Stimuls. 13. Lokveida apmetne ar mājām visapkārt un dzīvniekiem paredzētu laukumu vidū Dienvidāfrikā. 14. Šķidrums, ko izmanto konservēšanai. 15. No saputota olas baltuma un cukura gatavots gaišs cepums. 17. Leikēmija. 19. Labskanīga, dzirdei tīkama. 20. Nespeciālisti, nelietpratīgi, nezinoši cilvēki. 21. Sērsku mēnesis. 22. Tuksneša vai pustuksneša vieta, kur ir bagātīga augu valsts, arī attīstīta zemkopība. 26. Liels un ātrs karakuģis. 28. Ēdams gliemeņu klases dzīvnieks. 29. Velkamā zvejas tīkla maisveida daļa, kurā sakrājas zivis. 30. Lēnas, gausas, arī slinkas. 32. Īss teiciens, aforisms. 34. Nelegāli, slepeni. 35. Divgadīgi čemurziežu dzimtas garšaugi ar plūksnainām lapām, sīkiem, dzelteniem ziediem un garenu, pārsnu sakni. 36. Ar tipogrāfiskiem paņēmieniem izgatavot. 37. Reņģes nosaukums Kurzemē.

Vertikāli 1. Galējs, krass. 2. Cenu celšanās un naudas vērtības krišanās. 3. Viena no divām kārtīm, ko piestiprina pie ratiem vai ragavām zirga iejūgšanai. 4. Latvijā bieži sastopami daudzgadīgi ūdensaugi ar ūdeni iegrimušām vai peldošām lapām. 6. Tādas, kas ir noteiktas ar likumu vai kādas iestādes, organizācijas lēmumu. 7. Grupa, kuras daļas saista noteikta attieksme, pazīmes, īpašības. 8. Planētas virsas formu kopums, konfigurācija. 9. Funkcionāli vienoti objektu kopumi; tehniskas iekārtas, kas veidotas no savstarpēji saistītām daļām, ierīcēm. 10. Orgāni, kuros veidojas sēņu un ķērpju sporas. 16. Tāds, kas izraisa pret sevi negatīvu attieksmi; arī nevēlams, nepieņemams. 18. Minerāls, ahāta paveids ar melnu un baltu slāņu miju, pusedārgakmens. 19. Ļoti bīstama infekcijas slimība, ko izraisa specifisks mikroorganisms un kurai raksturīgie simptomi ir drudzis, murgi, strutaini augoņi. 21. Britu mūziķis, viena no jaudīgākajām balsīm rokenrolā, grupas *Queen* vokālists (1946–1991). 23. Upurēšana – reliģisks rituāls ar mērķi iežēlināt pārdabiskas būtnes, izlūgties to labvēlību. 24. Rezervuāri ūdens dzīvnieku un augu audzēšanai. 25. Podniecība. 27. Izstarotājs. 28. Apžūt. 31. Plakans riņķveida priekšmets, veidojums. 32. Viengadīgi sūreņu dzimtas labības augi ar sārtiem vai baltiem ziediem un brūniem trīsstūrveida graudiem. 33. Nogulumieži, kas mitrumā kļūst mīksti un lipīgi un ko izmanto būvniecībā, keramikā, arī kosmētikā.

Pareizā atbilde: ĶEMMILNA.

Atbildes

Horizontāli 3. Pupas. 8. Baldone. 9. Trumpis. 10. Radža. 11. Sakārņi. 12. Uzelpot. 13. Konts. 15. Zanders. 18. Stelles. 22. Līne. 23. Pincete. 24. Luga. 25. Skudras. 29. Valleta. 32. Vaide. 33. Krietna. 34. Samtene. 36. Groži. 37. Studija. 38. Etiķete. 39. Svars.

Vertikāli 1. Gaigala. 2. Kokarde. 3. Persiks. 4. Pods. 5. Statuss. 6. Kurzeme. 7. Viskoze. 14. Niecīgi. 15. Zelts. 16. Nandu. 17. Rapla. 19. Tieša. 20. Lauce. 21. Stara. 26. Kornete. 27. Ritenis. 28. Svaigas. 29. Vesties. 30. Līmenis. 31. Tankete. 35. Moka.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Ojārs Silkans, Gunta Vāciete, Gunta Grundmane.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Uzvarētājam dāvāna gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcent's*.

PĀRDOD

KIA SPORTAGE, 2008, *auto-māts*, TA 05.2021., cena 4700 eiro. Tālr. 29159691.

No Francijas **FORD FIESTA**, 1,4, D, 2007, 4 durvis, labā tehniskā kārtībā, jauna TA, 2150 eiro. Tālr. 26318731.

Sagatavo savu **SAMPO** kombainu veiksmīgai ražas novākšanai! **SAMPO** kombainu rezerves daļas: **SIKSNAS, SKRIEMEĻI, PĪKI, SEGMENTI, REDUKTORI** u.c. rezerves daļas. **ARMUSS** uzsāk **SAMPO** kombainu izplatīšanu Latvijā. Tālr. 29349640.

Piena **DZESĒTĀJU RTF 200**; gaļas **AITAS**. Tālr. 20028875.

AUZAS, kviešus. Tālr. 26064339.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai. Tālr. 28807400.

Grūsnu **TELI**. Tālr. 26823474.

SIA **Vēvers** pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena 120 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 123,20 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 20514042.

Pārdod skaldītu lapkoku **MALKU**. Gata-vojam pēc vajadzīgā garuma un rupjuma. 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Dažādu **MALKU**. Tālr. 26383529.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 27195825.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

GRANTI, smilti. Tālr. 27101850.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties A, B, BE, C, CE, D kategorijas, 95. koda kursiem. Sākums 16. jūnijā. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B (02.06.) un BE kategorijas kursu dienas un vakara grupās Kuldīgā. Tālr. 23071223, 26120089.

Visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 26844885.

MAINĀM JUMTU, remontējam, siltinām fasādi, kosmētiskais remonts, materiālu piegāde. Tālr. 25300993.

Siltinām mājas ar **EKOVAŅI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

ELEKTRIKA pakalpojumi; motora pārtīšana. Tālr. 26279280.

Piegādājam kurināmās **KOKSKAIDU GRANULAS** Kuldīgā un Kuldīgas novadā. Tālr. 25465646.

Piedāvājam ķēžu **EKSKAVATORA** (5,5 tonnas) pakalpojumus. Tālr. 26046209.

Piedāvā frontālā **TRAKTORA** ar piekabi (16 m³) pakalpojumus. Vedam granti, melnzemi u.c. lietas, kas nepieciešamas. Paši uzkrājam. Tālr. 26046209.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

PLĀUJ zāli un krūmus. Tālr. 28958135.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnavu ielā 42.

**SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)**

Esi mūsdienīgs!
www.307.lv
Sludinājumus laikrakstā
Kurzemnieks
iesniedz ērti
no sava datora
307.lv

Lasi mūs
arī internetā:
www.kurzemnieks.lv!

LĪDZJŪTĪBAS

*Ir skumjas, kas acīs asaras rieš,
Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.*
/A.Skuiņa./
Izsakām dziļu līdzjūtību Lilitai Mačtamai, mammu mūžībā pavadot.

Ēdoles pamatskolas kolektīvs
*Ir tumsa nodzēsusi siltu liesmu,
Vēl grūti aptvert to, cik zudums liels.*
/Ā.Elksne./
Izsakām līdzjūtību Ivetai, tēti zaudējot.
Bērnu nodaļas kolektīvs

Izsaku līdzjūtību Rozei un pārējiem tuviniekiem, no māsas atvadoties.
Zigrīda

Izsakām līdzjūtību mūsu līnijdejošajai Rozei, māsu mūžībā pavadot.
Līnijdejošu grupa Mambo un vadītāja

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudzēm sirdis sāp.*
/O.Skuiņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ivetai Bunclerei, no tēta atvadoties.
Operāciju bloka kolektīvs

*Un atmiņas ziedēs ap viņu
Balts kā ābeles.*
/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Ligitai Bergholcei, brāli mūžībā pavadot.
DZIKS Nams un saimnieki Mucenieku ielā 30a

*Nav tādu vārdu,
ar ko izsmelt bēdas
No sirdīm, kas sāpēm pielijušas.*
/Ā.Elksne./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Līgai un pārējiem tuviniekiem, no JOLANTAS atvadoties.
Gansoni

*Cik darbīgas, saudzīgas bija tev rokas,
Cik maiguma vārdu tev glabāja sirds...*
/J.Tabūne./

Izsakām līdzjūtību JOLANTAS MEDĪNAS tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.
Pirmā audzināmā klase Basos

*Es noteikti atgriezīšos,
Kad zeme atkal asnus dzīs
Vai tad, kad lieti, tad, kad sniegi
Vai gājputni debesīs.*
*Es noteikti vēl atgriezīšos,
Bet tikai citā izskatā,
Kā ūdens malks, kā rasas lāses,
Kā vēja pūsma vakarā...*
/L.Saliniece./

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību Līgai Kirhneri, no GUNDARA atvadoties.
Kurmāles pagasta pārvalde

*Balts eņģelis atrnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz
Tai baltajā, baltajā naktī,
Kur nesāp, kur nesalst, kur silts.*
/A.Mūrniece./

Izsakām mūsu visdziļāko līdzjūtību Līgai Kirhneri, ģimenei, piederīgajiem un domās esam kopā, no GUNDARA atvadoties.
Bijušās saimniecības Vilgāle speciālisti

*Vairs manis neesot,
Ak, neticiet, es esmu
Ar jums, starp jums
Ar maigo ziedu dvesmu
Ik rasas plīnē, kas saulē lās,
Gan jūsu sirdīs, domās, atmiņās...*
/I.Rudene./

Izsakām līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar Jansonu ģimeni, RENĀRU pāragri zaudējot.
Draugi

*un mēs aizejam nepielikušies
pēdējo reizi tikušies
katrs ar savu sapni pagalvi
katrs uz saviem likteņa pagalmiem*
/M.Čaklais./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sanitai, tēti mūžībā pavadot.
Kolēģi

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*
/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sanitai Kvalai, tēti mūžībā aizvadot.
VID NP konsultatīvā tālrūņa daļa

*Tukša paliek lauku sēta,
Klusa paliek istabiņa.
Apklusuši tēva soļi,
Nav vairs tēva padomiņa.*
/T.dz./

Līdzjūtība Sanitai un viņas mīļajiem, tēti, vectētiņu un vīru smilšu kalniņā pavadot.
Sanitas kaimiņi Gansoni un Cepuriši

+

*Ik diena – jauni ziedēšanas
vārti,
Bet tavi – pēkšņi aizcirtušies ciet.
Mums paliek sirdī tavi saules vārdi
Un mīlestība, kura neaiziet.*
/K.Apškrūma./
Ābeļziedu laikā mūžībā aizgājis mīļotais vīrs, tēvs un vectēvs
GUNDARS KIRHNERS.
Izvadīšana 4. jūnijā 14.00
no kapliņas Aizputes ielā,
Kuldīgā, uz Viļenieku kapsētu
Kurmāles pagastā.
Tuvinieki

PĒRK

MAZDĀRZIŅU Kuldīgā. Tālr. 28728202.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMS visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tālr. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā, braucu klāt. Tālr. 26284210.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

VAJADŽĪGI

SIA **Rajaks** (46102003750), Planīcas ielā 75, – lentzāģa **OPERATORS** un **PALĪGS** darbam kokzāģētavā. Samaksa no 650 eiro pēc izpēšanas. Tālr. 29143242.

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 9,30 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā. Sīkāka informācija pa tālr. 20227843, SIA **ALMA M**, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

IEPAZĪSTI! IESTĀJIES! IEGŪSTI LABU IZGLĪTĪBU!
Profesionālās izglītības kompetences centrs
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums
uzņem audzēkņus ar š.g. 1. jūniju:

pēc 9. klases

(mācību ilgums – 4 gadi):

- pavārs,
- konditors,
- automehāniķis,
- loģistikas darbinieks,
- stila mēbeļu modelētājs,
- tūrisma pakalpojumu konsultants,
- viesu uzņemšanas dienesta speciālists.

pēc 12. klases

(mācību ilgums – 1,5 gadi)

- bez vecuma ierobežojuma:
- pavārs,
 - SPA speciālists,
 - mēbeļu galdnieks,
 - spēkratu mehāniķis,
 - pārtikas produktu ražošanas tehniķis,
 - gaļas un gaļas produktu ražošanas tehniķis.

Pieteikšanās elektroniski www.kuldigastehnikums.lv vai klātienē darba dienās 8.00–16.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 31, iepriekš piesakoties pa tālr. 63324082 vai 25631181.

JŪNIJA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no **Kurzemnieka** numuriem un līdz 4. jūnijā 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Ko sešos vakarā dara ēdināšanas uzņēmumu darbinieki?

Atbilde. Skrundas skolēni **Latvenergo** rīkotajā konkursā „**Fizmix**” eksperiments Kurzemē uzvarējuši piecas reizes.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Gunta Folkmane, Aija Usne, Indra Grandava, Velta Višņevska, Rasma Stepe, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Daina Gerente.

Mūzikas skola godam

pabeigta

„Visādi gājis, bet kopumā bija jautri,” Kuldīgas mūzikas skolas absolventu vārdā, sveicot pedagogus, teica klavieru klases beidzējs Leons Kļaviņš.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.

Sestdien E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolas pagalmā neierastos apstākļos divās daļās, bet ne mazāk aizkustinoši notika izlaidums, piedaloties vien absolventiem un viņu pedagogiem. Vecāki to varēja vērot no malas.

Šogad pie desmit pedagogiem skolu beidza 20 audzēkņi: 11 pianistu, pa divām saksofonistēm, vijolniecēm, flautistēm, kora klases audzēknēm un akordeonists. Kā atzina direktore Andra Zvejniece, līdzīgs kopskaits bijis iepriekš, bet šajā reizē izcēlušies pianisti. Pirms astoņiem gadiem klavieru klasē sākuši mācīties 12 bērnu un tikai viens nav ticis līdz galam. Citās specialitātēs skaits nav bijis tik noturīgs. Jaunais vīruss skolas beigšanu nav ietekmējis, kaut tāpat kā citiem bijis jāmacās attālināti, bet mūzikā

tas ir īpaši sarežģīti. „Izpalika klātienē tikšanās, eksāmeni un emocijas,” tā A.Zvejniece. „Iespējams, rezultāti būtu labāki. Tehniski viss tika izpildīts labi, bet klātienē konsultācijas varēja dot vairāk emociju muzikālajā izpildījumā. Taču audzēkņiem šī situācija bija pārbaudījums, kas godam izturēts. Ja jau tik ilgi esi mācījies, tad nekāds vīruss nevar nobeigumu apturēt.” Vēlāk, pārrunājot ar pedagogiem, atzīts, ka tādā nepiespiestā gaisotnē pagalmā izlaidums vai citi pasākumi varētu noritēt arī turpmāk, ja vien būtu

labi laika apstākļi.

„Katram skolēnam ir vismaz viena diena, kad neparko negribas uz mūzikas skolu iet, bet prieks rodas, kad tam tiek pāri,” teica klavieru klases skolotājas Līgas Saulgriezies audzēknis Leons Kļaviņš. „Interesanto brīžu bijis daudz vairāk, ieguvu jaunus draugus, piedalījies konkursos, guvu atzinību. Pēdējos mēnešos bija skumji, ka neparējam ar skolotājiem satikties. Savā ziņā tas lika mums kļūt patstāvīgākiem.”

**Dainas Tafelbergas
teksts un foto**

KULDĪGAS NOVADA PAŠVALDĪBA (9000035590)
izsludina konkursu uz vakanto
pašvaldības aģentūras **Sociālais dienests**
DIREKTORA AMATU.

Prasības:

- ♦ augstākā izglītība sociālajā darbā, vadībzinībās vai tiesību zinātnēs (maģistra grāds tiks uzskatīts par priekšrocību);
- ♦ vismaz trīs gadu pieredze sociālajā darbā vai divu gadu pieredze vadības darbā;
- ♦ valsts valodas prasme augstākajā līmenī atbilstoši Valsts valodas likuma prasībām;
- ♦ labas prasmes darbā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, t.sk. prasme strādāt ar datoru pieredzējuša lietotāja līmenī;
- ♦ sociālās nozares normatīvo aktu pārzināšana un orientēšanās situācijā sociālajā jomā valstī;
- ♦ prasme lietot teorētiskās zināšanas sociālās jomas metodiskā darba jautājumos un prasme sagatavot sociālo jomu regulējošus pašvaldības normatīvos aktus;
- ♦ stratēģiska domāšana, labas prezentēšanas, komunikācijas un organizatoriskās prasmes;
- ♦ precizitāte un augsta atbildības izjūta;
- ♦ spēja strādāt patstāvīgi, noteikt prioritātes un plānot ikdienas darbus.

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- ♦ motivēta pieteikuma vēstule;
- ♦ dzīves apraksts (CV), norādot arī kontaktāruna numuru;
- ♦ augstāko izglītību apliecinājošu dokumentu kopijas vienā eksemplārā;
- ♦ valsts valodas (ja izglītība nav iegūta valsts valodā) un svešvalodu zināšanas apliecinājoša/-u dokumenta/-u kopija/-as;
- ♦ pretendenta redzējums (ne vairāk kā divas A4 formāta lapas) par aģentūras darbību turpmākos trīs gadus.
- ♦ Pretendentam ir tiesības iesniegt arī citus dokumentus, kurus viņš uzskata par svarīgiem.

Darba samaksa 1314 EUR mēnesī pirms nodokļu nomaksas.

Pieteikšanās līdz 2020. gada 13. jūnija 12.00.

Pretendentus aicinām iesniegt dokumentus slēgtā aploksnē ar norādi *Kuldīgas novada pašvaldības aģentūras „Sociālais dienests” direktora amata konkursam* sev ērtākā veidā:

- klātienē iesniegt Kuldīgas novada pašvaldībā, Baznīcas ielā 1, Kuldīgā, LV-3301;
- pa pastu (par derīgu tiks uzskatīts tas pieteikums, uz kura aploksnēs būs 2020. gada 13. jūnija pasta zīmogs);
- elektroniski e-pastā: dome@kuldiga.lv.

Informācija pa tālr. 63320216.

Ar konkursa nolikumu var iepazīties Kuldīgas novada pašvaldības oficiālajā mājaslapā www.kuldiga.lv.

Sporta skolā būs gaidīti vienmēr

Šogad nepierastākā, klusākā gaisotnē apliecinājumu par Kuldīgas novada sporta skolas beigšanu saņēma 15 absolventu.

Dambretes nodaļu beidza Justīne Ansons, futbola – Kristofers Rolands Kangīzers, galda tenisa – Laine Lauva, vieglatlētikas – Kristaps Citlavs, Ralfs Kristers Zimis, Annija Paula Ansons, Dana Daniela Dāvida, Aleksis Meļņiks, Ieva Lizete Rožkalna, Kristiāns Skuruls, Samanta Santa Gruntiņa, volejbola – Roberta Romāne, Ričards Romāns, Markuss Vološčuks, Jolanta Aina Stepanoviča.

„Mīliet dzīvi tā kā sportu, tad jūs dzīvē nepazudīsiet,” sacīja vieglatlētikas treneris Ieva Skurule, bet volejbola treneris Jānis Jerumanis uzslavēja, sak’’, ne jau visiem izdevās, bet jums pietika spēka un pacietības izturēt līdz galam.

K.Skuruls saka: „Pa šiem 12 gadiem vieglatlētikā man bijušas daudzas neaizmirstamas atmiņas, bet visspilgtākās – no Eiropas Jaunatnes olimpiādes. Tur ieraudzīju,

kā izskatās lielais sports. Visa Ungārijas pilsēta Ģēra bija pārtaisīta kā olimpiskais ciemats.” Jaunietis atzīst, ka sportā visgrūtāk sevi noturēt motivētu, atrast cīņas garu, jo ne vienmēr viss izdodoties, kā iecerēts. „Galvenais ir skatīties uz priekšu un sevi pilnveidot. Manā karjerā bijis simtiem sacensību, bet vienas no svarīgākajām – Čehijā, kur piedalījās sportisti no visas Eiropas. Tur ieguvu pirmo vietu šķēpa mešanā. Baltijas čempionātos izcīnīju divas pirmās vietas.

Šis laiks mums visiem izaicinājumu pilns. Esmu iemācījies pielāgoties un treniņus sarīkot dārzā vai plāvā. Protams, tā nav manēža, bet jāturpina iet uz priekšu.”

A.P.Ansons saka: „Visspilgtāk atmiņā paliks ar draugiem un treneriem labi pavadītais laiks, nometnes Īvandē, sasniegumi sacensībās un mulķības, ko ar draugiem darī-

Kuldīgas novada sporta skolu nupat beiguši 15 audzēkņi.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.

jām pēc sacīkstēm un treniņiem.” Vieglatlētei bijušas arī traumas: „Trenējoties diendienā, ar laiku rodas problēmas ar veselību.” Bet grūtumu atsverot panākumi. „Labākie izcīnīti Latvijas čempionātos. Devos arī Latviju pārstāvēt Baltijas jūras jaunatnes spēlēs Vācijā, kur ieguvu sesto vietu šķēpmešanā, bet sacensībās Kaļiņingradā biju otrā lodes grūšanā. Vēlos teikt lielu paldies Ievai Skurulei, kura mani tre-

nējusi 12 gadus, varētu sacīt – viņa man ir kā otrā mamma.”

K.Citlavam atmiņā paliks 2017. gada Latvijas jaunatnes olimpiāde Ogrē: „Gājienā varēja izjust kopību ar visiem sportistiem. Tur guvu labu pieredzi, pavadīju laiku kopā ar citiem vieglatlētiem, ieguvu draugus.” Jaunietis atzīst, ka grūtākais šo gadu laikā bijis saņemties un pēc stundām doties uz treniņiem. „Pēc tam vēl bija jā-

cās. Bet iemācījies visu apvienot, un lielākais sasniegums ir mana izaugsme, pieredze, arvien aug personīgie rekordi. Pēdējā ziemā tika gāzts rajona rekords 300 m distancē (38,09 sekundes). Interesantajā ārkārtējās situācijas laikā daudz skrēju krosiņu, centos izdomāt dažādus vingrinājumus mājās, trenere regulāri sūtīja treniņu grafiku.”

**Inta Jansone
Lāsmas Reimanes foto**